

Bajtársi Levél

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG
KÖZPONTI TÁJÉKOZTATÓJA

Alapította: NÉHAI VITÉZ KARSAY JENŐ ALEZREDES

1973. JANUÁR — FEBRUÁR — MARCHIUS —
ÁPRILIS — MÁJUS — JUNIUS
XXVI. évfolyam, 1-2-3-4-5-6. szám.

A Bajtársi Levél és a MKCSBK központ címe:
„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS.
P. O. BOX 335, ETOBICOKE, ONTARIO, CANADA

FROM: „MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS
P. O. BOX 335, ETOBICOKE, ONTARIO, CANADA

PRINTED MATTER

MR J B DR KISS
712-54TH AVE S W
CALGARY ALTA

Vol: 1974. március 7-én

A MKCSBK, — A M. KIR. CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG
ontariói (kanadai) csoportjai hatósági működési engedéllyel
rendelkeznek.

Alakulási évünk: 1949.

A működési engedély (charter) kelte: 1962. szeptember 27.

Az engedélyt kiadta: Province of Ontario, Hon. John Yaremko, minister of citizenship, provincial secretary.

Angol hivatalos megnevezésünk: „Royal Hungarian Gendarmerie Veterans' Benevolent Association”.

Bejegyzés: November 12, 1962. No. 10, Liber 1163, Province of Ontario.

Feladataink:

Anyagilag segíteni rászoruló tagjainkat, azok családját adományokkal, gyűjtéssel, kölcsönnel.

Előadások, ünnepélyek (csendőrnapiak) rendezésével anyagi alapot létesíteni, ebből az alapból támogatni a rászoruló öreg, rokkant, munkanélküli bajtársainkat, azok hozzátartozóit, az özvegyeket, árvákat. Munkába juttatásban segíteni bajtársainkat.

Ápolni a szolgálati ideálokat s kegyelettel megőrizni emlékét a m. kir. Csendőrség azon volt tagjainak, akik a törvény és a rend szolgálatában és az ország védelmében életüket adták a Hazáért.

A Közösség tagjai 95%-ban a volt m. kir. Csendőrség hivatásos tagjaiból áll 5%-ban pedig a céljainkkal egyetértő csendőrbárát, tartalékos bajtársainkból.

A *Bajtársi Levél*, a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösségnek, mint világszervezetnek központi tájékoztatója. Az MKCSBK alakulási éve: 1948.

A MKCSBK Vezetőség megbízásából szerkeszti és kiadja
vitéz Kövendy Károly százados
Minden cikkért, közleményért szerzője felelős.

Előfizetési díj évi \$10.00.

Minden levelet, hírt, közleményt és pénzadományt a
következő címre kérünk:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS
P. O. BOX 335, ETOBICOKE, ONTARIO, CANADA

Postafiókunkat egyházaink ajánlása után a kanadai postaügyi minisztérium (Ottawa) hivatalosan bejegyezte.

Bajtárs, bízz a MKCSBK Vezetőségében, mely személytelenül és önzetlenül intézi világszervezetünk tájékoztató, nyilvántartási, segélyügyi szolgálatát.

ROYAL CANADIAN MOUNTED POLICE
GENDARMERIE ROYALE DU CANADA

RCMP jelvény.

A Kanadai Királyi Csendőrség 100 éves születésnapján bajtársi szeretettel köszönti kanadai Bajtársait az emigráns m. kir. csendőr! Isten áldja, védje a kanadai közbiztonság világhírű katonáit!

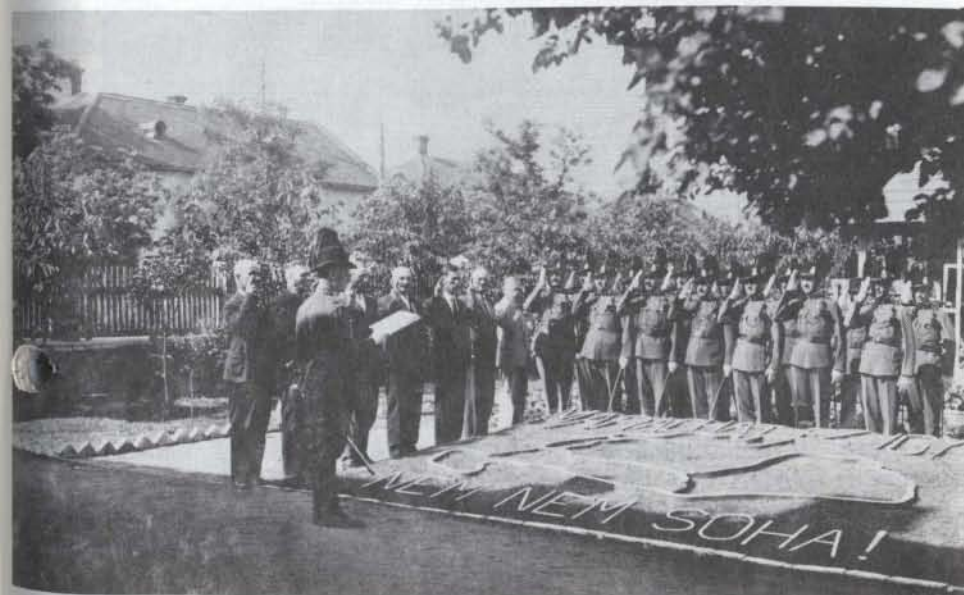

Hangódi János l. alhdgy, lovas őrsparancsnok

Törökszentmiklós 1937.

Templomba vonul a törökszentmiklósi nagylétszámú lovasörs

Behívott tartalékosok eskütétele az őrszlaktanya kertjében. Az alföldi lovascsendőrök nemcsak a közbiztonság fenntartásával tüntek ki, hanem a háborúban is példásan megállották helyüket! 1944. novemberében a szolnoki hidfőt lovascsendőrök védték s a súlyos védelmi harcokban három lovas őrsparancsnok esett el és számtalan lovascsendőr halt hősi halált Magyarorszáért!

Csendőrijárőr a tavaszi szélben...

NAPLÓ TÖREDÉKEK

Hösi és vértanú halált halt csendőr bajtársaim áldott emlékére, akik megdicsőültek, hogy életáldozatukkal utat és célt mutassanak az utánuk jövő nemzedéknek.

v. Nagy Lajos

MÁRCIUS VÉGE FELÉ JÁRTUNK...

Március huszonegyedikén, a kora hajnali órákban ültünk fel arra a különvonatra, amely Lavocsnéba ment az oroszok által 1849-ben zsákmányolt és Oroszországba vitt honvédezászlókért, amiket a Szovjetunió vezetősége — ki tudja miért — visszaadott Magyarországnak.

A miskolci Tiszai pályaudvaron csak imitt-amott lézengett egy-két utas. Parancsnokom, vitéz Domrády vezérkari alezredes, a VII. Hadtest sajtó-tisztje a különvonat szalon kocsijában ült, míg én az újságírók kocsijába szálltam fel. Legnagyobb örömömre a kocsiban három régebbi ismerősömet üdvözölhettem. Marchalkó Lajos, Kemény Gyula és Jónás Ignác újságírókat, akikkel együtt voltunk Volócon a nagy lengyel özönlés idején. A többi urak látható gyanakvással fogadtak. Részletek felől érdeklődtek, sőt dr. Ivády a Függetlenségtől nyíltan megkérdezte tőlem, hogy egyenruhás mackó létemre mit keresek közöttük? Féltekenyen őrizték a „sajtó” képviselőinek immunitását.

Szerencsen ibolyát, Újhelyen sárga kankalint, Csapon még csak hóvirágot árultak pirinyó kosárkáikból a falusi gyerekek. Utitársaim, a magyar sajtó érzékeny lelkű virágszálai, megbékültek. Marschalkó megnyugtatta őket, hogy nem vagyok Keresztes-Fischer hírszerzője. Csap után előkerültek a bőröndök gyomrában tárolt füstölt disznóságok, kacsa és csirke hullák. Melléjük kísérőnek a toroköblítők különféle változata. Ezen a vidéken március végén még tökéletes a tél. Egy őszhajú laptudósító Kolozsvárról az ablakhoz állva, kezében egy jófajta disznócsülökkel, magyarázta az 1914-15-ös hadihelyzetet.

Látjátok amott azt a konyahátú hegyet?... Nos, ott feküdt ezredünk, a vasszékely ezred. Fiatal önkéntes káplár voltam. Fáztunk, fáztak a góbbék mint az egy üngös cigány vízkeresztkor. Sokunknak elfagyott a lába a papírtalpú bakancsokban. De kihúztuk tavaszig. Tizenöt márciusában felrajzoltak a Kárpátokra Wilhelmus császár hegycsákós württembergi... a többit már tudhatjátok a kárpáti harcokat ismertető emlékiratokból.

Volócon az állomás egyetlen mellékvágányára húzott be szerelvényünk. Az állomásépület előtt két szépszál magyar csendőr állott!! A sínek között egy kappanhajat eresztő, idős főhadnagy sétált, karján hivatali méltóságának jelvényével, P.U.P. (pályaudvar parancsnokság) betűs karszalaggal. Messziről lerítt róla, hogy nem hivatásos.

Az állomás hangszóróján parancsnokom keresett. Bent a „P.U.P.” irodában találtam meg. A tiszti küldöttséget vezető Erödy ezredessel beszélgettek. Lejelentkeztem! Azonnal átköltözöl a díszszakasz kocsjába, mert az oroszok nem engedik meg az újságírók átlépését a határon. Ők itt várnak be bennünket, míg visszajövünk. Valahogy szoríts magadnak helyet. Egy éjszakát ki lehet bírni! Holnap délelőtt 10 órakor indulunk innét. Van elég filmed? Csinálj minél több fényképeket, mert a polgári lapok is tőlünk kapnak majd képeket közlésre.

Tisztelegtem! Leléptem!

Szegény „P.U.P.” főhadnagyot majd elsodorták lábáról, amikor kihirdette, hogy a Hadtestparancsnok úr rendelkezése értelmében az újságírók és fényképészek, még a Magyar Híradó-é is, helyben maradnak, mert nem léphetik át a határt. Valósággal megrohmozták az állomásépületben levő postahivatalt. Szerették volna dr. Antal István sajtófőnököt drótvégre kapni. Nem tudták, mert a postahivatal vonalát ideiglenesen a katonai vezetékre kapcsolták.

Másnap délelőtt tizenegy óra húsz perckor álltunk be a lavocsnei állomásra. Az állomásépületen háromszínű magyar zászlót és sarlókalapácsos orosz vörös zászlót lengetett a kárpáti szél. Rövid udvariassági bemutatkozás után a honvéd díszszakasz felsorakozott a zászlókat tartó sisakos orosz katonákkal szemben. Horthy Miklós kormányzó honvédei átvették Kossuth Lajos kormányzó negyvennyolcas honvédeknek sok dicsőséges csatát megjárt, golyótépte hadilobogóit.

Március vége felé jártunk. Írtunk akkor 1941-et, és ha valaki akkor azt mondta volna nekem, hogy nem egészen négy hónap múlva a lavocsnei vasút állomás mellett leszek géppuskámmal tüzelőállásban, szemébe kacagva azonnal orvoshoz küldtem volna, hogy gyógyíttassa az elmebaját.

Vitéz Nagy Lajos főtörm.

VESZTESÉGEINK

Hősi halált halt Bajtársaink:

Medve Sándor őrmester a Délvidéken, Óbecse környékén, 1941. szeptemberben, partizánok elleni tűzharcban hősi halált halt.

Sásdy Antal hadnagy, a kaposvári cső. szd. szakpk-a, a szovjet elleni harcban 1945. március 18-án Marcali térségében hősi halált halt.

Popovics Antal zászlós, a főherceglaki cső. szd. szakpk-a a szovjet elleni harcban 1945. márciusában a Marcali környéki harcokban elesett.

Borovszky Tasziló hadnagy, a bárczai cső. szd. szakpk-a a marcalii harcok idején 1945. márciusában súlyosan megsebesült és eltűnt.

Parádi Ferenc őrmester, a sepsiszentgyörgyi őrs jv-je az erdélyi visszavonulás során megsebesült, majd a miskolci hadikórházban hátrahagyott menyasszonya iránti aggodalmában agyonlőtte magát.

Óvári János prbcső. szakaszvezető, a Magyar Kisezüst Vitézségi Érem tulajdonosa, mint a harcbavetett makói tanszd. hallgatója, 1944. szeptemberében a szovjet hadsereggel szemben hősi halált halt.

Pető Péter lovas főtörzsőrmester, a szanki lovasőrs parancsnoka a Király pusztai majorban, 1944. októberében szovjet fogságba esett s a szadista szovjet katonák azonnal agyonlőtték.

Mocsári Demeter lovas őrmester, a szanki lovasőrs pkh-e a Király pusztai majorban szovjet kezekbe esett s még 4 lovascsendőrrrel együtt a szadista szovjet katonák agyonlőtték.

Dudás Ferenc lovas törzsőrmester (kiskőrösi lovas őrs), 1944. november elsején málházott lovával együtt a Dunán való átkelés közben egy társz-pontonról a vízbe csúszott s a Dunába fulladt.

Horvay Attila hadnagy, a galántai zlj. páncélos szd.-ának szak.pk-a, a budapesti harcok során az Üllői úton Ansaldo kisharckocsijának kilővésekor súlyosan megsebesült és 1945 januárjában a Szent László kórházban meghalt. Holttestét szdkpk-a a királyi várba hozta és ott temették el.

Papp József őrmester 1944. április 17-én a veszprémi repülőtér ellen intézett ellenséges repülőtámadás alkalmával hősi halált halt.

Bátor József őrmester 1944. április 17-én a veszprémi repülőtér ellen intézett ellenséges repülőtámadáskor géppuskasorozat következtében hősi halált halt.

Székely Antal lovas főtörzsőrmester, a rákóczi falvai lovasőrs parancsnoka 1944. novemberében a Szolnok körüli harcokban a szovjet ellenséggel szemben hősi halált halt.

Kovács Károly II. lovas főtörzsőrmester, a pusztakengyeli lovasőrs pa-

rancsnoka 1944. november hóban a Szolnokot támadó szovjet túlerővel szemben hősi halált halt.

Csomós Imre lovas főtörzsőrmester, a tiszaroffi lovasőrs parancsnoka a szovjet túlerővel szembeni harcban, Szolnok körül, 1944. novemberében hősi halált halt.

Berke Károly főtörzsőrmestert, az alsólendvai őrs pk.-át 1944 nyarán szolgálati útján a Dráva partján Tito partizánjai agyonlőtték.

Busai Sándor alhadnagy, gyulai szakaszparancsnok Buda védelmében 1945. januárjában a túlerővel támadó szovjet hadsereg előtt hősi halált halt.

Sághi Antal törzsőrmester (szegedi osztály) a szovjet hadsereg előnyomulása során 1944. szeptemberében eltűnt, hozzátartozói azóta se tudnak róla.

Mártírhalált halt Bajtársaink:

Debrödi István törzsőrmester (bajai őrs), 1944. szeptemberében szovjet fogságba esett és a szadista szovjet katonák Baján agyonlőtték.

Szirányi János őrnagyot Nyugatról, 1946 tavaszán az amerikaiak háborús bűnösként kiadták, mert a miskolci D. gyár katonai parancsnoka volt s a kommunista ÁVO-sok agyonverték.

Bárdos János főtörzsőrmestert, a központi nyomozó ao. beosztottját a románok 1949-ben, mint háborús bűnöst kikérték, mert Nagyváradon kommunista szervezkedést juttatott a törvény kezére és kiadatása után a határon agyonlőtték.

Vitéz **Jeney József** zászlóost Battonyán 1956. késő őszén a kommunisták kivégezték, mert résztvett a szabadságharcban és a nép a forradalmi tanács elnökévé választotta.

Kiss István alhadnagyot, debreceni szakaszparancsnokot 1945. nyarán Debrecenben a kommunista nyomozók agyonverték.

Horváth György főtörzsőrmestert, sárbogárdi őrsparancsnokot 1947-ben a kommunista nyomozók agyonverték.

Bajtársaink emlékét
örökké őrizzük!

Dankó Mátyás alhdgy temetése Linz-ben.

HALOTTAINK

Takács Árpád I. lovas törm. 1952-ben az Óhazában gyomorrák következtében elhunyt. A szegedi V. Kerület különböző lovasörsein szolgált.

Dr. Polgár Barna szds, a szombathelyi tanzlj. volt szdpk.-a az Óhazában, 1972. dec. 28-án vérrák következtében meghalt. Budapesten temették el, koporsóját virágerdő borította. Temetésén régi bajtársai közül is sokan jelentek meg. 6 évet töltött szovjet hadifogságban, majd 1970-ig tartották rendőri felügyelet alatt. Utoljára Pestújhelyen dolgozott, mint bérrelszámoló egy nagy iparvállalatnál.

Kun László szds. 1972. febr. 24-én szívroham következtében Morrisville, Pennsylvania, USA-ban hirtelen elhunyt. 1933-ban avatták hadnaggyá a Ludovika Akadémián, kölnöfélé beosztásokban szolgált, utoljára egy különleges nyomozóosztály pk.-a volt. Amerikában az utolsó években, mint középiskolai tanár dolgozott. Özvegye és az Óhazában élő két öccse gyászolja. A két Kun fivér szinte egyszerre távozott közülünk, elvesztésük fájdalmas csapás emigráns szervezetünkre. Koporsóján ott virított a MKCSBK koszorúja.

Kubai Oszkár alez. 1972. január 6-án Buffalo, N.Y. USA-ban rövid betegség után 80 éves korában meghalt. Az I. világháború után jött a csendőrséghez, szolgált, mint szárny és iskolapk., főleg Makón. Utoljára a székesfehérvári II. Kerület mozgósítási előadója volt. Értékes, barátságos és jó bajtársat veszítettünk el személyében. Özvegye, leánya és veje gyászolja az USA-ban.

Németh Ferenc alez 1958-ban szívroham következtében Greenwich, Conn. USA-ban, hirtelen elhunyt. 1917-ben avatták zászlóssá, az I. világháború után jött a csendőrséghez. Hosszú időt szolgált különleges beosztásokban, főleg a Délvidéken. Egy sikeres és veszélyes kommunista elhárításért Horthy Miklós kormányzó a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével tüntette ki. Iratait, okleveleit özvegye az emigráns csendőr múzeum számára küldötte el.

Botond István szds. 1972. május 15-én 58 éves korában Melburne, Vic. Ausztráliában hosszú betegség után (idegsorvadás) meghalt. Temetése május 17-én volt, utána holttestét elhamvasztották. Temetésén 50 barátja, köztük 5 csendőr bajtársa vett részt. 1941-ben jött a csendőrséghez, utoljára a nagybereznai szárny pk.-a volt (Ung völgye, Kárpátalja). A háború utolsó évében szárnya területén sok partizán ügy történt, leküzdésükben bátran kivette részét az Ungvári Tanzlj. oldalán a Rónahavas körüli községekben. Ungvár utolsó napján vitéz László Dezső altbgy., az I. hadsereg pk.-a Ungvár védelmét bízta rá s Botond szds. a pcs.-ot 400 cső.-vel vitézül végrehajtotta és fedezte a német és magyar csapatok, köztük az ungvári tanzlj. roncsainak visszavonulását. Erősen meg-

fogyatkozott, viharvert csapatával Szlovákián át vonult vissza és 1945. januárjában jelentkezett Szombathelyen a csendőrség felügyelőjénél. Ott különleges pcs.-ot kapott és szülővárosa: Székesfehérvár közbiztonságának megszilárdításában vette ki részét. Az összeomlás után Ausztriában az Enns folyó közelében szovjet hadifogságba esett. Onnan azonban megszökött s gyalog hazament Magyarországra. Budapesten dolgozott, mint lakatossegéd, nevét Bokros-ra változtatta s így értesült arról, hogy mint „háborús bűnöst” keresik a kommunisták. Alkalmos pillanatban nyugatra szökött és megtalálta családját és csatlakozott csendőr bajtársaihoz. 1951-ben Ausztráliába vándorolt ki és rövidesen hazai foglalkozását folytatta: postatisztviselő lett. Derék bajtárs és vitéz csendőrtiszt volt, tisztársai és alárendelt csendőrei, két gyermeke és hazai rokonai őrzik emlékét. Temetését elvált felesége rendezte példásan.

Vitéz Demetrovits Dezső szds. 1972. okt. 13-án Torontóban rövid szenvedés után, 87 éves korában elhunyt. 1907-ben avatták zászlóssá, azonnal a csendőrséghez került. Temesváron volt sznypk. s onnan került hadibeosztásba a világháború kitörésekor. A Bruszilov offenzíva visszaverése idején kitüntette magát. Hosszú ideig fhdgy.-ként szolgált a kárpáti zá-

vitéz Demetrovits Dezső szds ravatala a torontói krematóriumban

róvonalon. A huszas évek elején függelemsértés miatt hadbírótság elé került, az ügy 6 évig húzódott és Demetrovits Dezső szds. teljes erkölcsi győzelmével végződött. A hadbírótság felmentette. A hosszú idegőrlő küzdelemben kedvét vesztette és nyugdíjba kérte magát. Sokezer aranykorona végkielégítéssel családostul 1926-ban vándorolt ki Kanadába, hova magával hozta összes csendőr emlékeit, képeit és fegyvereit. Kemény munkával, a kanadai magyarok szolgálatában, a torontói Magyar Ház ügyvitelével kereste kenyerét és teremtett existenciát családjának. 1948 óta támogatta a Kanadába kivándorolt csendőr bajtársait. Emigráns érdemeiért Szent László lovagjává avatták, majd a Vitézi rend is felvette tagjai közé magas hadikitüntetései alapján. Temetése 1972. október 17-én volt, Rev. Ördögh András S.J., rk. lelkész búcsúztatta. A MKCSBK nevében vitéz Kövendy Károly szds. mondott búcsúbeszédet. Holttestét elhamvasztották és szétszórták a kanadai északon elterülő családi nyaraló környékén, amit annyira szeretett. Nemes lelkére jellemző hogy még életében úgy végrendelkezett, hogy a koszorúra és virágra szánt költségeket ismerősei és barátai a csendőr múzeum számára fizessék ki megváltásként. Csendőr hagyatéka a csendőr múzeumba került. Özvegye, két leánya, veje és két unokája gyászolja, bajtársai, barátai pedig őrzik nemes emlékét.

Tassányi István főtörm., a budapesti hiradó őrs utolsó pk-a 1965-ben az Óhazában gyómorrák következtében meghalt. Hosszú ideig élt internáló táborban, ahol éhezett és szenvedett s betegségét is ezek a megaláztatások, lelkigyötrelmek váltották ki. Csendőr bajtársaival haláláig kapcsolatot tartott. Özvegye, emigrációba került cső. főtörm. bátyja gyászolja.

Veres János főtörm., a sásdi őrs utolsó pk.-a 1966-ban Kaposváron agyvérzés következtében elhunyt. Hosszú éveket töltött internáló táborban s igen sok megaláztatást kellett elviselnie. Itt lelkibeteg lett és a hajdan erőteljes ember időelőtt eltávozott.

Nyéki Ernő sz. főtörm., a kaposvári gh. beosztottja 1965-ben Kaposváron meghalt.

Söti János főtörm., a miskolci ny. ao. beosztottja Feldbach, Stmk. Ausztriában 1947-ben operáció után a feldbachi kórházban elhunyt. Koporsóját ott élő bajtársai vitték a sírhoz s megadták neki a bajtársi vég-tisztességet.

Szendi Imre tisztv. gyak., a központi ny. pság. törzsalosztályának ír-noka 1972. április 25-én 78 éves korában Budafokon meghalt. A Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra. Derék csendőr volt, Horthy Miklós kormányzó tiszti állományba nevezte ki kiváló munkája elismeréseként.

Sallós Ferenc főtörm. 1972. nov. 21-én Grasse-i kórházban Franciaországban 73 éves korában hosszú betegség után elhunyt. Már hosszú ideje munkaképtelen állapotban a grassei öregotthon lakója volt. A budapesti központi nyomozóknál szolgált. Özvegye, 4 gyermeke gyászolja Bözödújfalun, Udvarhely vm.-ben. Temetése 1972. nov. 21-én történt, a

Sallós Ferenc főtörm.

lyoni magyar missziós lelkész, Fülöp Gergely temette. Sírját magyar és francia barátai állták körül, a MKCSBK-t Kádár Ferenc szakv. képviselte.

Kovács Ferenc szakv., 1972. novemberében Milwaukee, Wisconsin, USA-ban májrák következtében meghalt. A IV. Pécsi kerületnél szolgált. A bajtársi életben nem vett részt, visszavonultan élt amerikai feleségével.

Sárfi Géza őrm. 1972 nyarán az Óhazában tüdőrák következtében elhunyt. New York-ban élt családjától különváltan. Mikor gyógyíthatatlannul súlyos betegségét megtudta, Magyarországra utazott. Utolsó vágya teljesült, de hazaérkezése után követő napon váratlanul meghalt. Két leánya, New Yorki bajtársai, hazai testvérei gyászolják.

Várhalmos György főtörm., a gutai őrs (Kisalföld) utolsó pk.-a 72 éves korában 1972. szept. 13-án hosszú betegség után Sao Paulo (Brazília) vérrák következtében meghalt. Temetése szept. 14-én volt óriási részvét mellett, a MKCSBK koszorúját Müller Antal őrm., helyi csoportunk vezetője tette le koporsójára. Várhalmos főtörm. hosszú évekig volt a saopauloi csoportunk vezetője, lelkiismeretes, kiváló csendőr volt. Egy bombatalálmányával és szabadalmával kapcsolatban évekig levelezett az USA illetékes szerveivel. Leveleit haláláig úgy írta, mint öpk. korában, a központot, a Bajtársi Levelet, a laktanyát haláláig erején felül támogatta. Az elsők között lett emigráns érdemei elismerésül Szent László lovag-

ja 1965-ben. A sírhelyről és temetésről munkaadója: Sipos Béla h. örgy. gondoskodott. A búcsúbeszédet ugyancsak Müller Antal örm. mondta. Gyászolják: huga, özv. Tamanné Várhalmos Rozália és bajtársai, lovag-társai.

Várhalmos György főtörm ravatala Sao-Paulóban

Ferenczy Márton alhdgy., ózdi szakpk. 72 éves korában 1972. március 27-én szívroham következtében Cleveland, Ohio, USA-ban váratlanul elhunyt. Fiatalon, 18 éves korában résztvett az I. világháborúban, majd a csendőrséghez került. Kiváló képességű és minősítésű csendőr volt, ki hasonló kiválósággal szolgált a közbiztonságot is. 1944 nyarán egy szovjet partizánbanda Miskolc környékén ejtőernyővel földet ért, azonban nem sokáig bújkálhattak, mert a környékbeli csendőr és honvéd erők megsemmisítették őket. A banda parancsnokát, egy szovjet örgy.-ot maga Ferenczy alhdgy. fogta el egyik éjjeli útján, egyedül, egy kemény közelharc után. Érdemei elismeréséül korán elnyerte a Bronz Érdemérmét Hadiszalagon, majd az Ezüst Érdemérmét. A partizánbanda felszámolásáért és személyes vitézségéért az Arany Érdemkeresztet kapta Hadiszalagon. Az emigrációban kapcsolatot tartott a MKCSBK-val, több értékes cikke jelent meg a Bajtársi Levélben. Emigráns érdemeiért az el-sők között lett Szent László lovagja. Özvegye és bajtársai gyászolják.

vitéz Kiss Jenő ezds.

Ferenczy Márton alhdgy

Vitéz Kiss Jenő ezds., a miskolci VII. csendőrkerület utolsó pk.-a floridai otthonában (USA) 1972. május 29-én 80 éves korában hosszú betegség után meghalt. A clevelandi Csendőr Családnak egyik alapítója volt. (EÉ)

Dr. Nyilas Elemér hdp. örm. 1971. július 6-án Cleveland, Ohio, USA-ban 51 éves korában hirtelen elhunyt. Bátyja, Nyilas Iván szds., rokonai, barátai gyászolják. (EÉ)

Vitéz Zirczy József ezds., a székesfehérvári II. csendőrkerület volt pk.-a 1972. október 20-án 83 éves korában váratlanul, agyvérzés következtében meghalt. Az I. világháborúban fiatal tisztként igen vitéz magatartása alapján a III. oszt. Vaskoronarendet érdemelte ki. A 20-as évek elején a csendőrséghez jött, hol kiváló és értékes tiszt lett. Kérdemelte a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét. Temetése október 25-én volt Graz,

vitéz Zirczy József ezds és sírja a grazi temetőben

vitéz Balázs-Piri Gyula ezds.

nk. Ausztriában igen nagy részvét mellett, Az emigráns bajtársi élet-
ben is részt vett, a környékbeli csendőr bajtársak apjukként tisztelték.
Özvegye, leánya, osztrák tábornok veje és unokája gyászolják bajtársain
kívül.

Hazai gyászjelentés közölte, hogy **vitéz Balázs-Piri Gyula ezds.** 1972.
aug. 22-én Balatonlellén 80 éves korában rövid szenvedés után elhunyt.
Temetése szept. 15-én volt Budán, a Farkasréti temetőben, lelkiüdvéért
misét a Pasaréti templomban mondtak. Utoljára a HM 20. osztályának
volt vezetője magas beosztásban. A demokráciában is szolgált (!) nyug-
díjbamenéséig. Idős töti bajtársai szerint segíteni igyekezett meghurcolt
bajtársain. Alárendeltjei igen szerették és becsülték, kiváló és jóindulatú,
derék parancsnok volt. Özvegye, leánya, 3 unokája gyászolja az Óha-
zában.

Nagyhetényi Jenő szds. — a ravatalon — koporsóját csendőr bajtársai viszik.

Nagyhetényi Jenő szds. 1972. dec 18-án egy hetes szenvedés után autóbaleset következtében Pert Amboy, New Jersey, USA-ban váratlanul 59 éves korában meghalt. A tragikus reggelen feleségével együtt mentek

munkába, a kocsit felesége vezette. Az erős forgalomban egy nagy tehergépkocsi leszorította őket az úttestről és villanyoszlopnak vágódtak. Nagyhetényi Jenő szds. agyrázkódást szenvedett, összes fogai kitörték, két bordája eltört. eszméletét elveszítette s haláláig sem tért magához. Ez alatt ápolónő leánya mellette állt s segítségére sem használt. Feleségének 6 bordája tört el a balesetben, súlyos állapotban szintén kórházba került. Temetésén nagyszámú csendőr és honvéd vett részt, koporsóját 8 csendőr bajtársa vitte, melyet címeres magyar nemzeti zászlóval takartak le, a koporsó előtt egy csendőr ezredes haladt könnyes szemmel s kezében csendőrkalapot vitt. A templomban a gyászszertartást Ábrahám Dezső ref. püspök végezte. A sírnál Horváth Sándor zls., helyi csoportvezetők mondott megható búcsúbeszédet, majd baráti köre nevében vitéz Seré István tb. csendőr búcsúztatta. A sok koszorú és virág közt szerepelt a MKCSBK és MHBK hatalmas koszorúja. Nagyhetényi szds. kiváló tiszt volt, többek közt az Ungvári tanzlj.-nél szolgált és résztvett Kárnatalja visszafoglalásában 1939-ben, hol kiérdemelte a Signum Laudist hadiszalagon és kardokkal. Áthelyezése után is évekig emlegették nemes magatartását alárendeltjei. Utoljára lévai sznypk. volt. Gyászolják özvegye, Csilla, Melinda és Zsolt gyermekei, bajtársai és barátai. Halálával a harmadik s egyben az utolsó csendőr századost veszítettük el a környéken.

Vitéz Jánky György g. fhdgy., az ungvári gazdasági hivatal utolsó főnöke 62 éves korában 1973. június 5-én Feldbach-ban, Svájcban szívroham következtében váratlanul meghalt. A helyi szanatórium kertésze volt, hol hat napon át keményen dolgozott, színes virágai ezer és ezer

svájci betegnek adták vissza az életerőt és a gyógyulást. Az utolsó nap délutánján munkatársai az üvegházban holtan találták. Kórházi előljárói szerették és becsülték, számára megható temetést rendeztek. Holttestét elégették s felesége és fia, kik Magyarországból jöttek erre az alkalomra, a hamvakat hazavitték. Temetése megható szertartással folyt le június 12-én a rüti temetőben. Nemcsak svájci barátai és munkatársai, hanem a környék magyarjai és Délnémetországból érkezett csendőr bajtársai is megjelentek a gyászszertartáson. Vitéz Tavassy Lajos ezds. könnyes szemmel mondotta búcsúbeszédét. Dr. Kerényi György rk. lelkész nemesveretű beszédet mondott koporsójánál, az elhunyttal személyes barátságban állott. Egy svájci pap németnyelvű komor szertartással vezette be a temetést. Koporsóján ott állt sok-sok virágcsokor és koszorú közt a MKCSBK hatalmas nemzetiszínű koszorúja is.

Vitéz Jánky György g. fhdgy, halála igen súlyos veszteségünk! Emlékszünk, mily nagy szeretettel és igyekezettel szerelte fel évről re az ungvári tanzászlóalj próbacsendőreit! Háborús bevetések után személyesen járt a zlj. körletében s nemcsak anyaggal, hanem jó szóval és tettekkel állandóan segített. Gazdásztiszt volt, de bajtársi szíve, tudása, segítőkészsége felért vagy tiz csapattiszttel. Az összeomlás után nyugatról hazament, a kommunisták elfogták és meghurcolták. Több esztendő t börtönben és internálótáborban töltött. 1955-ben menekült át a vasfüggönyön, a svájci határon átúszott egy folyón s menedéket kért, amit meg is kapott a svájci hatóságoktól. A központtal élénk kapcsolatban állott, az ügyvezető többször személyesen meglátogatta Svájcban. Sok személyes élménye álnév alatt jelent meg a Bajtársi Levélben. Vitéz Jánky Kocsárd vezds., volt honvédelmi miniszter unokaöccse volt. A MKCSBK láthatatlan köteléke világszerte lehajtott fejjel és könnyes szemmel tisztel! Az ungvári tanzlj. hősi halált halt tisztjei és legénysége pedig a Hadak Útján fogadták a hazatérő nemeslelkű Bajtársat!

Nagy János örm., a poroskői őrs járőrvezetője 1973. június 12-én Spanyolországban gépkocsibaleset következtében életét veszítette. Egy európai szállítócég alkalmazottja volt s jóformán állandóan úton járt Európa összes országában. Írói tehetségét az a sok megható szép cikke bizonyítja, melyeket szolgálati élményeiből írt évről évre a Bajtársi Levél számára. Volt előljáróit és a szovjetmegszállta Óhazában élő bajtársait az emlékek nemes szemüvegén át közvetlenül vetette papírra esténként, mielőtt pihenőre tért. Az Óhazában özvegye és két fia gyászolja. Dr. Hász István táborigazgató püspök, a m. kir. fegyveres erők püspöke 1973. január 27-én 88 éves korában hosszú betegség után Svájcban elhunyt. 1929-ben nevezték ki táborigazgató püspökké Zdravec István táborigazgató püspök utódjaként. Feladatát, a honvédség és csendőrség lelki gondozását példásan látta el. A csendőröket nagyon szerette s számtalanszor tett látogatást a budai csendőr laktanyában. Az emigráció kezdetén egy svájci ko-

lostorba vonult, de kapcsolatát mindig fenntartotta a katonai és nemzeti körökkel. A Szent László Társaság és Rend püspökeként résztvett több ünnepségen Svájcban és Németországban. Szíve annyira magyar és katona volt, hogy nem ismert különbséget katolikus és protestáns között. Megható temetésén sokan jelentek meg, a szertartást Mindszenty József hercegprímásunk végezte. Utolsó kívánsága az volt, hogy halála után Kisbéren temessék el. A kommunisták elutasították kérését. Holttestét új hazája: Svájc fogadta be.

Papp József örmester 1973. február 7-én Melbourne, Victoria, Ausztráliában szívroham következtében meghalt. Ausztrál felesége későn értesítette bajtársait, így a temetésén magyar részről alig jelentek meg.

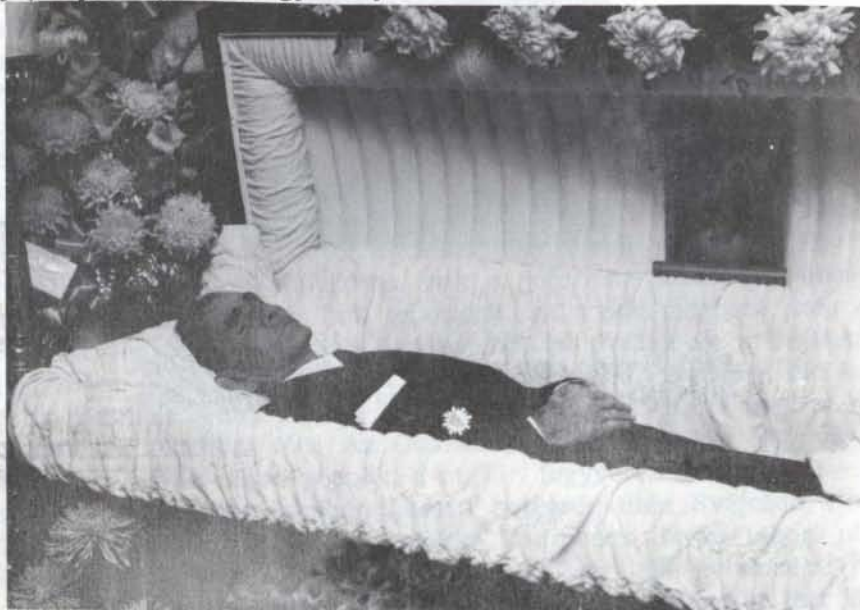
*Pető Ferenc örm., járőrvezető eltűnt 1945-ben.
Oláh Ferenc örm., járőrtárs elhunyt 1963-ban.*

Oláh Ferenc őrmester, a nagyfondai ős járőrvezetője (dési szárny) az Ohazában 1963-ban gyomorbetegségben meghalt. A világhíressé vált csendőrlevezőlapon járőrtársként szerepelt a **Járőrvezető: Pető Ferenc** őrmester 1945 után eltűnt, a központ a mai napig nem tud róla.

Bodnár Lajos szakaszvezető, öregkanadás bajtársunk 74 éves korában 1973. januárjában szívroham következtében meghalt. Guelph, Ontario, Kanadában temették el. Fiatal éveiben a Felvidéken szolgált s a cseh megszállás után kivándorolt. Kis gépüzemében szívesen alkalmazott magyarokat.

Vincze György főtörm. 69 éves korában Nagymáxfán, Vas vm.-ben elhunyt. A kommunisták zaklatása siettette halálát, földjét elvették, házából kilakoltatták, a háború után Kistarcsára internálták, majd Tatabányán a cső. büntetőbrigádban dolgoztatták, többször kegyetlenül megkínózták.

Simon János lovas főtörm. 1973. február 16-án 72 éves korában Bethlehem, Pennsylvania, USA-ban tüdőrák következtében meghalt. Február 20-án temették, a szertartást Ábrahám Dezső ref. lelkész végezte. Simon főtörm. két évtizedig szolgált egyházközségét, mint presbiter, típusa volt a csendes, szolgálatkész lovascsendőrnek. Emigráns érdemeiért Szent László lovagjává avatták. Temetésén résztvettek helyben élő bajtársai, a szomszéd csoport New Brunswick-ból virágot küldött ravatalára. Özvegye, bajtársai, barátai gyászolják.

Simon János 1. főtörm a koporsóban, Bethlehem, Pa. USA-ban.

Györfi János I. főtörm., a mesztegyői ős utolsó pk.-a (kaposvári osztály, marcalii szárny) 1972. aug. 7-én két évi szenvedés után gyomorrákban meghalt. Somogyszobon temették el. A temetés után 32 éves tanár fia nyugatra disszidált.

Kiss Miklós őrm. 1972. márciusában Los Angeles, Kalifornia, USA-ban rákbetegség és hosszú szenvedés után elhunyt. Holttestét elhamvasztották. Helyi csoportvezetőnk és helyettese virágot vittek koporsójára.

Bajtársaink emlékét kegyelettel megőrizzük!

Hajas István tb. csendőr hosszú betegség után 80 éves korában Roubaix, Franciaországban 1973. januárjában meghalt. Nevét híressé tette a „Kakastollások” c. megható verse, mely az emigrációban közismert.

Urbán György, t. tábori csendőr Nyíregyházán 1972. jan. 19-én 83 éves korában elhunyt. Victoriában élő fia, Urbán János szakv., menyé, özvegye, 3 otthon élő gyermeke és 11 unokája gyászolják.

vitész Szilasy László tb. fhdy, színművész

Vitéz Szilassy László t. fhdgy., tb. csendőr, a hazai kiváló színművész 1972. tavaszán rákbetegség következtében fiatalon Sao Paulo, Braziliában elhunyt. Szeleczy Zita, a Nemzeti Színház művésznője, tb. csendőr az emigráns sajtóban megható szavakkal búcsúztatta. Temetésén megjelentek a helyi bajtársak és letették a MKCSBK koszorúját. Vitéz Szilassy László kiváló hazafi és hős katona volt, sao-pauloi rendezvényeinken gyakran megjelent, cső. bajtársait igen szerette.

id. Lukáts Béla, BM. számtanácsos, a csendőrök barátja, ifj. Lukáts Béla tb. csendőr édesapja hosszú betegség után 1972-ben Los Angeles, Kalifornia, USA-ban meghalt. Helyi csoportvezetőnk koszorút helyezett a koporsójára és képviselte a MKCSBK-t.

Nemes Falussy Miklós tb. zls. 1972. decemberében szívroham következtében hirtelen meghalt. Johannita és Szent László lovagja volt, az Óhazában a Magyar Nemzeti Bank alkalmazottjaként dolgozott. A csendőröket igen szerette, rendezvényeiken gyakran megjelent. Temetése őri részvétellel zajlott le Torontóban.

Vitéz Magyarosy Sándor vezds. a M. Kir. Légierők utolsó pk.-a Cleveland, Ohio, USA-ban 1972. aug. 17-én hosszú betegség után elhunyt. Igen népszerű ember volt, a csendőr rendezvényeket mindig látogatta. 1971. nyarán megszemlélte a csendőr laktanyát és múzeumot és a látottak felett elismerését fejezte ki. Madarász Ernő g. szds. apósát veszítette el.

Wolfné, Olchváry Milvius Éva 1972. július 11-én igen hosszú szenvedés után rákbetegségben Brockton, Mass. USA-ban 51 éves korában meghalt. Holttestét elhamvasztották, néhai tábornokunk: Olchváry Milvius Attila vörgy. leánya volt. Édesanyja és 14 éves Éva leánya, kis hasonmása gyászolja.

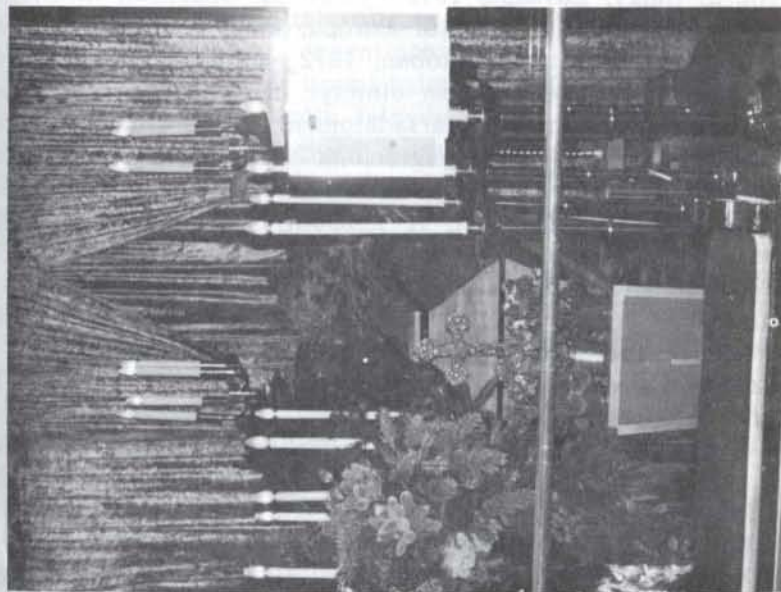
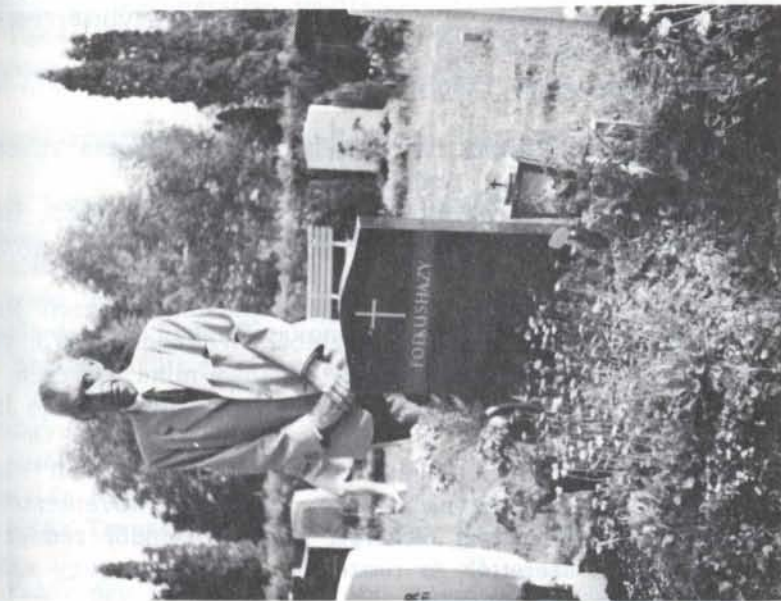
Jászay Istvánné, Jászay István őrm. felesége 1972. okt. 13-án Melbourne, Victoria, Ausztráliában rákoperáció következtében meghalt. A temetésen a MKCSBK-t Antalffy Pál örgy. képviselte.

Majsay Ottmárné, Majsai Ottmár tb. örgy. Éva felesége 1972. októberében szívroham következtében Sydney, N.S.W. Ausztráliában elhunyt. Komoly, a magyarságért élő és dolgozó asszony volt. Temetésén óriási részvétellel nagy magyar tömeg jelent meg, koporsóján ott volt a MKCSBK koszorúja is.

Özv. vitéz **BOKOR JÁNOSNÉ**, arany vitézségi érmes 82-es Vasszékely tizedes özvegye 1972. novemberében Udvarhely vm.-ben, Erdélyben meghalt. Az elhunytban Kiss Károly őrm. felesége Torontóban édesanyját gyászolja.

Szárász András tv. gyak. **Édesanyja** 89 éves korában az Óhazában elhunyt,

Noel Péter okl. mérnök, tb. csendőr **Édesanyja** 1973. februárjában 84 éves korában az Óhazában meghalt.

Folkusházi Folkusházy Lajos altbgy, volt felügyelőnk ravatala 1972. január 29-én Salzbürgben.

Folkusházy altbgy sírja a salzbürgi temetőben, mellette egyetlen fia: Folkusházy Antal Dr.

Daruváry Imre, a magyarszármazású híres francia politikus: Yves de Daruváry fia Korzika szigetén autógázolás következtében 15 éves korában elhunyt. A Párizsban tartott gyászmisén a MKCSBK helyi csoportvezetője: Máthé Jenő őrm. fejezte ki a csendőr bajtársak együttérzését a megtört édesapának, ki egyetlen fiát veszítette el.

Fogarasi József alhdgy. Huga Erdélyben, Öccse az Óhazában 1972-ben meghalt.

Kürthy György, Horváth Sándor zls. felesége, Kürthy Zsuzsa színművész nő édesapja 91 éves korában, Budapesten elhunyt.

Prenzberger Ferenc, a csendőrök által nagyon tisztelt Feri Bácsi, Bándi Bertalan tb. fhdgy. apósa Welland, Ontario, Kanadában 1972. november 10-én elhunyt.

Ertl Rudolf, ugyancsak a wellandi csendőr bajtársak népszerű Rudi Bácsija 66 éves korában szívroham következtében Wellandon 1973. február 28-án meghalt. Szerette a csendőröket, házában mind szívesen látott vendégként jöttek össze a bajtársaink. Oshawán, leánya és veje lakhelyén temették el.

Neiner Ferenc, szintén a niagaravidéki csendőrök barátja, volt szekszárdi földbirtokos, 1972. Húsvétvasárnapján szívroham következtében 69 éves korában elhunyt. Életében résztvett minden csendőr rendezvényen, bajtársaink nagyon szerették és tisztelték. Temetésén nagy számmal jelentek meg barátai és ismerősei.

Kiss Ferenc g. fhdgy. **Édesapja** 1972 nyarán az Óhazában meghalt.

Ruzsa László vendéglős, a torontói Európa, majd Kárpátia vendéglő tulajdonosa 70 éves korában Torontóban, 1972. július 10-én hosszú betegség után, agytumor következtében elhunyt. Életében népszerű, kedvelt alakja volt a torontói magyar társadalomnak. Több csendőr bajtársnak adott munkát vendéglőjében emigrációnk kezdetén, a torontói csoportunk ünnepi vacsoráját több alkalommal rendezte az Európa vendéglőben Ruzsa Laci bá' segítségével. A központi vezetőség ügyvezetői törzsvendégei közé tartozott, aki vitte az elhunyt koporsóját is.

Dr. Nagy Zoltánné, Dr. Nagy Zoltán t.o. hdgy., a MHBK kanadai h. főcsoportvezetőjének, a cső. bajtársak népszerű orvosának Ilona felesége fiatalon, váratlanul Torontóban 1973. május 3-án elhunyt.

Nyerges-Bognár Lajosné sz. Bodócs Magdolna 1973. június 20-án Torontóban hirtelen elhunyt. Az utolsó éveiben szívbetegségben szenvedett. Honvédtiszt urával urával együtt csendőrbarátok voltak s sokszor megjelentek torontói rendezvényeinken. A MKCSBK központ koszorút küldött koporsójára.

Dr. vitéz Nyiregyházy Pál t. szds., Nyiregyháza város utolsó polgármestere, a Magyar Vitézi Rend Zrínyi Csoportjának vezetője, a Kanadai Magyarság munkatársa és a szabolcsi rovat írója (Nyírség) 1973. június 22-én rövid szenvedés után 79 éves korában Torontóban elhunyt.

Nagy csendőrbarát volt, a csendőrséget kiválóan ismerte, velük haláláig szoros kapcsolatot tartott. Halála az egyetememes emigráns magyarság súlyos és pótolhatatlan vesztesége.

Takács Árpád őrm. **Édesanyja** 1973. január 12-én elhunyt, Makón temették el az előbb elhunyt Ura mellé.

Hozzátartozóink, barátaink emlékét kegyelettel őrizzük!

A legmélyebb együttérzésünket fejeztük ki az emigráns csendőr nevében Nt. Seress Ödön torontói ref. lelkipásztornak és Feleségének, kik autóbaleset következtében elveszítették egyetlen 20 éves, derék egyetemista Fiukat! Három egyetemista jóbarát 1973. januárjában síkiránulásról jött haza Északontarióból, kocsijuk a jeges úton megcsúszott és összeütközött egy nagy amerikai Cadillac kocsival. A három diák azonnal meghalt.

Gyógyulást kívánunk a következő Bajtársainknak:

Vitéz Györky János g. fhdgy. súlyos tüdő és mellhártyagyulladását vésztelt át 1972 telén,

Vitéz Tavassy Lajos ezds-t 1973. januárjában operálták, Németországban,

Fehérváry Ferenc őrgy. több könnyű operáción esett át Torontóban, **Dr. vitéz Hertelendy Béla** tb. cső.-t benuállással 1972. márciusában a badischli kórházba szállították Ausztriában, állapota súlyos,

Kóbor László fhdgy. Argentínában lábát törte, létráról leesett, **Várhalmi János** őrm.-t üzemi baleset érte Los Angeles-ben, munka közben lábán megsérült, azóta felgyógyult,

Vitéz Taby Árpád őrgy.-ot Ausztriában operálták, állapota javul, **Vitéz Király Gyula** ezds. még mindig kenyérkereső munkában dolgozik Braziliában, a túlhajtott munka következtében sorozatosan betegeskedett,

Antalffy Pál őrgy. egy újabb enyhe szívrohammal került kórházba Melbourne-ben, feleségét pedig operálták,

Forgas-Pusztai Ödön törm.-t munkahelyén, gázrobbanás következtében súlyos égési sebek érték, látását szinte elveszítette.

Szabó Dénes alez.-t autógázolás érte Montreálban, azóta felgyógyult, **Kovács György II.** főtörm.-t Vancouverben egy autó elütötte, lába három helyen eltört, állapota gipszben javul,

Kultsár Lajos alez. gyomorműtéten esett át Londonban, Angliában, **Virág József** törm szívrohammal kórházba került Torontóban,

v. B. T. v. törm. szívrohammal kórházba került, azóta felgyógyult, **Pálházi András** törm. súlyos operáción esett át Kitimaton,

Körmendy János őrm. **felesége** lábát törte Wellandon, azóta felgyógyult,

Tamanné **Várhalmos Rozália** szintén lábát törte Sao Paulóban, Máté János v. törm. **felesége** szívoperáción esett át 1972 őszén Torontóban,

Högye Mihály örm. hosszú betegség, baleset után felgyógyult Franciaországban,

Szabó Miklós zls.-t érszükülettel operálták Amerikában,

Hangodi István alhdgy.-ot 5 újabb szívroham érte Ausztráliában,

Bodó Antal örm. szemoperáción esett át Rochester, USA-ban,

Százaz András t.v. gyak. felesége súlyos beteg Stuttgart, Németországban,

Poroszlai Antal örm.-t operálták Bethlehem, Pa. USA-ban,

Boros István szakv. sérvbántalmakkal szenved Torontó, Ont. Kanadában,

Bogsányi József ezds. betegségéből felgyógyult és ismét töretlen erővel, szakértelemmel igazgatja a sydneyi Szt. Erzsébet Otthont.

Ifjúságunk hírei:

Vitéz Szendi Csaba, vitéz Szendi József örm. fia a syracusei egyetemen elnyerte a B.A. fokozatot s utána a Midland Bankban folytat ügyvezetési gyakorlatot.

Annus Tibor, Annus Péter örm. fia kórházi bakterológus diplomát nyert Perthben, Nyugat-Ausztráliában. Huga: **Annus Zsuzsanna**, (Annus Péter örm. gyermekei) okl. tanítónő lett.

Tóth József, Tóth János örm. fia a michigani Ann Arbor egyetemen gépészmérnöki oklevelet nyert és azonnal a detroiti Ford autógyár mérnökévé nevezték ki. Specializálta magát az autók elektromos berendezéseinek tervezésére. Legutóbb ő szereltette Nixon USA elnök kocsijába a villamosságot. Utóbbi nemcsak szakmai tudást jelent, hanem politikai megbízhatóságot is!

Ifj. Sipos János kitüntetéssel érettségizett New Yorkban s tanulmányait Washingtonban, a Georgetown egyetem külügyi tanszékén folytatja, nővére: **Sipos Gizella** a pittsburghi egyetemen folytatja tanulmányait. (Sipos János örm. gyermekei.)

Tarnó Győző, Tarnó Gyula fhdgy. fia kitüntetéssel érettségizett Niagara Fallson, Ontarióban s tanulmányait a waterlooi egyetem építészmérnöki karán folytatja.

Koroknay Margó Alexa, Koroknay Sándor szakv. leánya kitünően érettségizett Lincoln Park, Michiganban s tanulmányait a detroiti egyetem bölcsészkarán folytatja.

Szabolcs Ursula, Dr. Szabolcs József szds. leánya sikerrel érettségizett St. Thomas, Ontarióban, majd hosszabb európai útra indult.

Ifj. Seregélyes Márton B.Sc. kitüntetéssel szerezte meg a M. Sc. fokozatot a fizikában és a felső mennyiségtanban (Seregélyes Márton főtörm. fia) s tanulmányait a Kingston-i egyetemen folytatja.

Vitéz Szathmáry Kara 1973. májusában a londoni (Ontarió, Kanada) egyetemen elnyerte a M. Sc. (mester) fokozatot a fizikában és a felső mennyiségtanban,

Warrené Szathmáry Emöke 8 esztendeig tartó egyetemi tanulmányait végig kitüntetéssel végezve letette utolsó vizsgáit a torontói egyetemen és 1973-ban Ph. D. doktorátusát várja az antropológiai tudományban.

Domokos Marietta, Domokos Sándor fhdgy. leánya jeles eredménnyel érettségizett Winnipegben, tanulmányait a helyi egyetemen folytatja.

Kocsis Irén, Dr Kocsis Lóránt o. hdp. örm. leánya kitünően érettségizett Winnipeg városban s tanulmányait az egyetem bölcsészkarán folytatja.

Barabásné Csöndör Elvira B.A., Csöndör József főtörm leánya, a losangelesi egyetemen elnyerte a M.A. fokozatot.

Noel Andrea, Noel Péter tb. cső. leánya Edmontonban kitünően érettségizett s tanulmányait az edmontoni és a new-yorki egyetem bölcsészkarán folytatja.

Honos György, Dr. Honos Ervin hdgy. 15 éves fia hat esztendeje rangelső a középiskolában.

Kerekes Attila US repülőszázados, vitéz csendőrfiunk.

Ifj. Kádár Ferenc, Kádár Ferenc szakv. fia elnyerte az elektron-technológus oklevelet Antibesben, Franciaországban.

Magáth András őrm. fia: **Magáth István** 1972 tavaszán Buenos Airesben megszerezte a gépészmérnöki oklevelet.

Jegenyés László US törm.-t, ki a vietnami háborúban két sor vitézségi érmet érdemelt ki, békeszolgálatában újabb elismerés érte: 15 amerikai államban ő sorozta a legtöbb önkéntes katonát s kiváló munkájáért elnöki oklevelet kapott.

Kerekes Attila, US repülőszázados, Dr. Kerekes László szds. fia magas amerikai vitézségi érmet nyert (Air Medal) Délkelet Ázsiában fontos és veszélyes bevetések sikeres végrehajtásáért.

Csendőr gyermekeinkre büszkék vagyunk, előrehadásuknak, sikereiknek örvendezünk, hisszük, hogy a befogadó új haza hivatalos nyelvét tökéletesen bírván nagy szolgálatokat fognak tenni Magyarországot is. Szívvel gratulálunk nekik s további életükre Isten áldását kívánjuk!

Szívvel gratulálunk és sok boldogságot kívánunk a következő csendőr gyermekeinknek:

Szabó Julianna M.A. (vitéz Szabó Árpád őrm. leánya) 1972. okt. 14-én esküdött örök hűséget Windsor, Ontarióban Michaliszyn Teodor M.A., US. hadnagynak a magyar ref. templomban a református és görög keleti rítus szerint. Az esküvőt 500 főnyi fogadás és vacsora követte, melyen igen sok cső. bajtárs jelent meg, köztük a Torontóból érkezett központi ügyvezető is. Az ifjú pár Windsorban telepedett le, ahol Juliska a St. Clair kollégium tanárnője, ura pedig Detroitban egy nagy gyárvállalat elnökének személyi titkára.

Pintér Mária, Pintér László szds. leánya, 1972, július 22-én esküdött örök hűséget Montreálban ifj. primor udvarszéki és szentteleki Thököly Imrének a Magyarok Nagyasszonya rk. templomban. A fényes esküvőn többszázan fejezték ki jókívánságukat az ifjú párnak és az örömszülőknek.

Lázár Elemér Kanadai Királyi Csendőr 1972. október 28-án Vancouverben a Magyarok Nagyasszonya rk. templomban feleségül vette Hajtó Juditot.

Flórián Zsuzsanna tanítónő (Flórián Gyula alhdgy. leánya) 1972. július 14-én London, Ontarióban férjhezment Dr. Stanley Róbert ügyvédhez. Az esküvői szertartást a londoni egyetem kápolnájában tartották.

1972. július 15-én **Vida László**, Vida József őrm. fia esküvőjén jelentek meg a chicagói bajtársaink.

Feké Ferenc, Feké László szakv. fia 1972. június 24-én tartotta esküvőjét Griffiths Virginia Lujzával az islingtoni anglikán templomban. Az

esküvői szertartáson, majd a fogadáson több bajtársunk jelent meg, köztük Dr. Szalontai Sándor g. fhdgy., helyi csoportvezető köszöntötte az ifjú párt.

Annus Tibor, Annus Péter őrm. fia 1972. aug. 5-én tartotta esküvőjét Perth-ben, Nyugatausztráliában Crifasi Lindával, a highgatei Szent Szív rk. templomban.

Bodnár Emöke, Bodnár Gábor tb. hdp. őrm. leánya 1972. október 28-án esküdött örök hűséget Hamza Istvánnak a passaicai Szent István rk. templomban. Az esküvőn és az azt követő fogadáson százan jelentek meg, főleg cserkészek és a Bodnár Család barátai, tisztelői.

Fadgyas Csaba, Fadgyas László fhdgy. fia 1972. aug. 26-án kötött házasságot Geelong, Victoria, Ausztráliában Oakes Thelma Joan-nal, a batherfordi református templomban.

Balogh Patricia, Balogh Jenő francia eje. szds. leánya, csendőrbarát, 1972. dec. 29-én Torontóban esküdött örök hűséget Aranoff Oleg-nek, emigráns orosz szülők francia fiának. Az ifjú pár Franciaországban telepedett le az esküvő után.

Bogsányi Dénes, Bogsányi József ezds. fia 1971. okt. 28-án tartotta esküvőjét Canberrában, Ausztrália fővárosában Cleary Katalin Máriával.

Tamás Marianne, Dr. Tamás Gyula szds. leánya 1972. jan. 29-én esküdött örök hűséget Liverpool, N.S.W. Ausztráliában a Mindszentelek rk. templomban Seny Zoltánnak.

Lévay Zsuzsanna, Lévay Ferenc őrm. leánya 1972. dec. 16-án esküdött meg Jedryk Jánossal Canberrában, Ausztrália fővárosában. Az esküvőn 100 barát és bajtárs jelent meg, az ifjú párt Antalffy Pál örgy. köszöntötte magyar és angol nyelven.

Szenczy György őrm. nagyapa lett, menyének 1972. okt. 24-én kisleánya született.

Petri Béla cső. barátunk **Gábor** fiát 1972. decemberében Sydneyben a fogorvosi tudományok doktorává avatták.

Néhai Lada József tb. hdgy. leánya: **Klára** 1972-ben sikerrel letette az orvostudományok könyvtárosi vizsgáját.

McDonnellé Pekáry Zsuzsannának 1973. ápr. 28-án Tamás kislánya született Courtland, N.Y. USA-ban.

Vitéz Darabont Ferenc tb. fhdgy. leányának: **Horváthné Darabont Évának** megérkezett 1973. június 13-án második kislánya: István Péter San Francisco-ban.

Ifj. Keresztes Lajos, Keresztes Lajos főtörm. fia 1973. január 27-én házasságot kötött Mc. Guire Patriciával Calgary, Alberta, Kanadában. A kedves esküvőn több bajtársunk jelent meg.

Ifj. Botond István, néhai Botond István szds. fia Új-Guineában dolgozik, a ma is létező emberevők szigetén. Sok szerencsét kívánunk Pistinek!

Fodor Judit, Fodor Sándor szds. tanárnő leánya 1972. május 13-án férjhezment Gilbert Kim Jánoshoz Melburne, Victória, Ausztráliában. A 86 főnyi esküvői vacsorán többnyire ausztrál rokonság és 4 csendőr bajtárs jelent meg.

Néhai Bagoly András alhdgy. unokáinak: Parád Jánosné **Antal Jucinak**

1972. aug. 13-án Judit kisleánya, **Antal Botond** feleségének 1971. szept. 6-án Botond kisfia született Edmonton, Alberta, Kanadában. Dédnagy-mama Bagoly Néni gratulálunk!

Bogsányi József ezds. leánya: **Holmwoodné Bogsányi Klára** 1972. júl. 26-án életet adott a második unokának: Péternek, Kanadában.

Tóth Imre őrm. gyermekeinek: **Palusekné Tóth Marikának** 1971. jan. 27-én Anna-Mária kisleánya, **Tóth Laci** feleségének második fia: Mihály Imre született 1970. július 20-án Hamilton, ill. Fort Erie, Ontarió, Kanadában.

Bándi Alfréd, Bándi Bertalan tb. fhdgy. fia 1972. szept. 1-én feleségül vette Prevost Gabriellát Hamilton, Ontario, Kanadában, ugyanott a McMaster egyetemen tanulmányait folytatja.

Pál Imre törm. leányának: **Horváth Antalnének** 1972. április 2-án Pál József-Antal kisfia született Montréal, Quebec, Kanadában. A kisfiú a második unoka.

Csöndör József főtörm. leányának: **Várallay Istvánnének** 1972. nov. 30-án Antal István fia született Edmonton, Alberta, Kanadában.

Dr. Jani István szds. leányának: **Klekner Lászlónének** 1972. jún. 3-án Tamás fia, **fiának** 1972. márc. 17-én Sarah Anna kislánya született Sydney, N. S. W. Ausztráliában.

Bogsányi József ezds. fia: **Bogsányi Dénes** feleségének 1972. április 23-án Canberrában, Ausztrália fővárosában Jolán-Katalin kisleánya született.

Néhai Lada József tb. hdgy. **Ildikó** leánya és Anderson Róbert 1971. június 26-án Sydneyben, N.S.W. Ausztráliában házasságot kötöttek.

Pataki József szakv. **fiának** 1971. okt. 23-án Erika kisleánya született Montréal, Quebec, Kanadában.

Ifj. Könczey Gyula (n. Könczey Gyula őrgy.) fiának kisleánya született Buenos Aires, Argentínában.

Szívből küldjük jókívánságainkat a következő Bajtársainknak házasságkötésük alkalmából:

Nagy György őrm. 1973. március 8-án Sault Ste. Marie, Michigan, USA-ban feleségül vette Bodnár Terézt, Kovács Gyula főtörm. leányát. Az ifjú pár Sudbury melletti erdei birtokukon él.

Tarnócy Gyula fhdgy. 1973. február 9-én Niagara Falls, Ontario, Kanadában feleségül vette Bogdár Évát Buffalóból. Az esketési szertartást Fejes László ref. lelkész végezte.

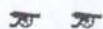

Sasvári János őrm.

Hírek, közlemények, szerkeztői üzenetek:

Domokos Sándor fhdgy. 121 oldalas csendőr regényt írt „Megbűnhődte már a nép” cím alatt. A regényt folytatólagosan közölte a winniepei „Kanadai Magyar Újság”. A regény megörökíti egy fiatal csendőrtiszt életét, kit alig avatnak fel, máris hadibeosztásba kerül, résztvesz a súlyos harcokban a Tisza mentén, majd a főváros védelmében, hol megmaradt embereivel szovjet fogságba esik. A szovjet fogolytáborok rémségei elevenednek meg, hol a főhadnagy legkiválóbb őrmestere építkezés közben életét veszti. A fogságot túlélő csendőrök öt év után hazakerülnek,

de a szülőföldön új üldözés, kitelepítés, fogság kíséri életüket. A regény fhdgy. főhőse tíz évet szenved pusztán azért, mert csendőrtisztnek avaták, holott közbiztonsági szolgálatot sohasem teljesített, hanem katonaként harcolt. A könyvből kiviláglik a kommunizmus minden aljas igazságtalansága. Az újabb csendőr igazságtalansághoz szívből küldjük elismerésünket! Ha a könyv nyomtatásban is megjelenik, a megrendelés körülményeit közöljük bajtársainkkal.

Dr. Szabolcsi Béla szds., arizonai egyetemi tanár 1972 nyarán egyetemistáival Franciaországban folytatott tanulmányokat és a francia csendőrség vendégeként tanulmányozták a francia csendőrség életét, kiképzését és szolgálatát. A franciák igen nagy előzékenységgel viselkedtek amerikai látogatóikkal. Többek közt a párisi csendőrség, a „nemzeti gárda” tiszti étkezdéjében étkeztek, a nemzeti gárda egyik angolul beszélő tisztje kísérte őket, végül díszelgést és sport bemutatót rendeztek tiszteletükre. Vidéken pedig a francia csendőrség különleges alakilatai magashegységében véghezvitt helikopteres életmentést mutattak be a látogatóknak. Szívből gratulálunk Dr. Szabolcsi szds. bajtársunknak!

Ugyancsak Dr. Szabolcsi Béla szds., egyetemi tanár az amerikai rendőrségben, a „Police” 1972. áprilisi számában cikket írt a magyarországi békebeli rendőrségi kiképzésről. Cikkében a csendőrséggel foglalkozott, annak kemény és állandó képzéséről, majd kifejtette a csendőrség tisztikarának magas iskolai végzettségét, mellyel első volt a világon. Pl. a csendőr tisztikar közel 30%-a jogi doktorátussal rendelkezett, a többi egyetemi végzettséggel, vagy katonai akadémiával. A legénység szüntelen kiképzése és foglalkoztatása eredményezte, hogy Magyarországon a háború előtt szinte nem is volt kiderítetlen bűncselekmény s ezzel annak idején Magyarország első közt szerepelt a világon. A mai amerikai rendőrség nem dicsekedhet ilyen eredménnyel.

Dálnoki Veress Lajos vezds. szerkesztésében megjelent „Magyarország honvédelme” c. három kötetből álló sorozatának első kötete. A könyv foglalkozik a II. világháború doni hadjáratával, hol a sokszoros túlerővel szemben a kegyetlen orosz télben a 2. hadseregünk odaveszett. Dálnoki Veress Lajos vezds. úr könyvében a következőket írja a hadsereghez beosztott csendőrökről: — „Nem volna teljes a kép, ha a csendőr-

ségről megfeledkeznénk. A hadrakelt hadtestekhez beosztott csendőrök kötelességérzettől áthatott támaszai voltak a parancsnokoknak. Az arcvonal mögötti területek rendjének fenntartása jórészt az ő vállakon nyugodott. Öntevékenységük, megbízhatóságuk példa nélkül való. Ott, ahol csendőr állt őrt, nyugodtan alhatott az ember. A hadihelyzet romlásával a kiürített területek csendőrségét harci egységekbe vonták össze s mint ilyen, a harcban is mintaképe maradt az önfeláldozó katonának.” —

A háromkötetes nagy mű ára \$25.—. a bankutalványt küldjük a következő címre: Dálnoki Veress Lajos, 12 Linacre Rd. London N. W. 2. England.

Bajtársak segítsük az igaz történelemírást s rendeljük meg a könyvet minél többen! A második és harmadik kötet nyomon követi az előzőket.

Rev. Ruzsa Jenő ref. lelkész 1940-ben kiadta a „Kanadai Magyarság Története” c. könyvet Hamilton, Ontario, Kanadában. Azóta 33 év telt el. Ruzsa Jenő most elkészítette könyvének napjainkig terjedő időt felölelő kéziratát. Ebben az új történelemkönyvben már szerepelni fog emigráns csendőr szervezetünk, a MKCSBK kanadai története is kivonatossan. Az adatokat, képeket a MKCSBK központ szolgáltatta a szerzőnek.

A „Délmagyarország Felszabadító Tanácsa” c. és Clevelandban működő szervezet elnöksége nevében Homonnay Elemér, a központi munkatörzs vezetője meleghangú levélben köszönetét és elismerését fejezte a Bajtársi Levélben megjelent délvidéki harcokról szóló megemlékezéseinkért. Azóta is sok elismerő levél, telefonhívás futott be az emigráns laktanyába. Nem vitás, a muraközi partizáncsapatok élethű, igaz leírása, vagy az újvidéki ügy valóságnak megfelelő közlése az eddigi csendőrgyalázások után az igazság felé tartó útra viszi a figyelmet. Nekünk ez is kötelességünk, hogy igaz adatokat hagyjunk hátra a történelem számára.

A Magyar Vitézi Rend igen szép kiállítású tájékoztatója képekkel illusztrált elismerő cikk keretében számolt be arról, hogy a Vitézi Múzeumot a kanadai eszmei csendőr laktanyában helyezték el a csendőr mű-

zeum pártfogása alatt. A Vitézi Múzeum kevészámú, de nagy értékű katonai történelmi emléket őriz s a csendőr múzeummal együtt kiválóan mutat, kiváló magyar propagandát végez. Köszönetünk a cikk írójának: vitéz Radnóczy Antal vk. szds.-nak!

A hazai irányított kommunista sajtó szüntelenül folytatja csendőr gyalázó cikkeit. A Budapesten megjelenő „Tükör” c. folyóirat 1971. dec. 21-i számában Bazsik Renata elvtársnő tollából a „Vaddisznók karmaiban” c. alatt hosszabb elmefuttatás jelent meg a sátoraljaujhelyi fegyházból 1944 nyarán kitört délvidéki fegyencek csendőr részről történő elfogásáról és megsemmisítéséről. A cikkből megtudjuk, hogy a hadbíróság nem mindenkit ítélt halálra a Délvidéken partizántevékenységért s ezeket a sátoraljaujhelyi börtönbe csukták. 1944. márc. 19-én ezek a fegyencek kitörték, de az elfogásukra kirendelt csendőrerők rendet tenemtettek. A kommunista bosszú, parancsteljesítő csendőröket 25 évvel később vont felelősségre. Az elvtárséknak fáj az igazság, Moszkva kegyeiért futó írónő elvtárs jobban tenné, ha maga tevékenykedne a disznóól körül! Halál a kommunizmusra!

Bajtársaink mind emlékeznek arra az örvendetes eseményre, amikor is 1969. februárjában a clevelandi Csendőr Család elnöke Torontóba látogatott és a nagy ünnepi helyi csendőrnapon a MKCSBK központi vezetőségének ügyvezetőjével kezefogva megpecsételték a csendőr emigráció egységét. Ezzel elsimult a nézeteltérés, ami éveken át mérgezte bajtársi életünket. Ezt az őszinte kibékülést hosszas levélváltások követték a központi ügyvezető és a rangidős bajtársunk: vitéz Vattay Ferenc ezredes úr között. A levélváltások eredményeként újjászületett a MKCSBK 57 csoportja és szórványa, valamint a clevelandi Csendőr Család és 3 csoportja közötti egység. Vitéz Vattay Ferenc ezredes úr a csendőr emigráció felett 1972. december 28-án átvette a vezetést.

A Vezetési Bizottság (VB) 35 tagja szerte a világban kiegészül és rendeződik a tragikus halálozások ellenére. A központi vezetés marad Torontóban az év végéig. A Bajtársi Levél és az Egyesületi Értesítő rövid időn belül egyesülnek. Csoportjaink három világrész 40 országában, illetve államában a helyi adottságaik szellemében működnek. A charter-

rel működő csoportok nevüket megtartják. Az emigráns laktanya, múzeum, irattár és könyvtár élethossziglan alapítója gondozásában marad. Itt őrizzük meg az utókor számára ereklyéinket, iratainkat.

Vitéz Vattay Ferenc ezredes úr, a MKCSBK vezetője bajtársi szeretettel köszönti a csendőremigráció minden egyes tagját, mint csoportjainkat. Egységet, jó munkát kíván minden Bajtársnak, ápolják a bajtársiasságot és a csendőr szellemet. Nézeteltérés esetén forduljanak hozzá, címe: Senor v. Ferenc Vattay, Renacimiento 3538, Los Polvorines (Buenos Aires), Argentina. Minden más ügyben Bajtársaink írjanak változatlanul a központi ügyvezető címére.

Calgaryi csoportunk körlevéllel fordult csoportjainkhoz és szórványainkhoz a vezetést és a Bajtársi Levél szerkesztését-kiadását az év végén érintő kérdésben. Bajtársaink előtt ismeretes, hogy a jelen központi vezetés feladatát tíz éves működés után: 1973. december 31-én befejezi. 1974. január 1-től kezdve a központi vezetés és a BL szerkesztése-kiadása más bajtársak gondjaiba kerül. A központi ügyvezető elég jól ismeri a cső. emigrációt, ezért a munka továbbvitelére a calgaryi csoportunkat látta alkalmasnak, kikben volt is hajlandóság erre. Calgaryi bajtársaink azonban szeretnék, ha munkát 2-3 évente más és más alkalmas csoportunk venné át s ezzel biztosítsuk szervezetünk fennmaradását 1981. február 14-ig, hogy megünnepelhessük Testületünk 100 éves születésnapját. Csoportjaink szellemét, alkalmasságát ismerve a központi ügyvezető a következő csoportjainkra gondol: Calgary, Sydney, Adelaide, London, Courtland N.Y. és Perth. Ezeknél a csoportjainknál található meg az a munkakészség, írói készség, áldozatvállalás és bajtársi lélek, mely biztosíték a központi munka továbbvitelére.

Külön szeretnénk, ha ez az átadás-átvétel épp oly simán zajlana le, mint ahogy 1963. december végén történt vitéz Király Gyula ezds. és vitéz Karsay Jenő alez. urak és a kanadai „nyolc” közt. Utóbbiak a felkérést egyszerűen tudomásul vették és a munkát 1964. január 1-én megindították. Bajtársaink ne féljenek a munkától, jelentkezzenek önként s mutassák meg, hogy él bennük a cső. szellem!

A calgaryi körlevél 3. pontja félreértésre adhat alkalmat, amennyiben azt írják: „ha csoportjaink aug. 31-ig nem válaszolnak, vagy az átadás-átvételhez nem járulnak hozzá, továbbá ha nem lesz 4-5 olyan aktív csoport, mely a vezetést vállalja, akkor nincs értelme a központi vezetés Torontóból való elmozdításának.”

Ez súlyos tévedés, mert a központi ügyvezető és a BL szerkesztő-kiadója nem gép! Tíz éven át végzett szakadatlan munkája egészségét megvisele, a napi kenyérkereső munka után még 8 órai önkéntes közmunka

erejét felőrölte. Ha tovább folytatná, elkerülhetetlen lenne egy szívroham, vagy idegösszeroppanás. Úgy érzi, ezt egyetlen bajtársa sem kívánja tőle! A központi ügyvezető elhatározása végleges: 1973. december 31-ig beérkező összes levelet, kéréseket elintézi, a BL-t még az őszi folyamán kiadja. 1974. január 1-től kezdve egyetlen levélre sem fog válaszolni és egyetlen központi ügyet sem fog elintézni, mert a kikapcsolódás létkérdéssé vált számára. Véleménye szerint nem kell így megijedni a központi munkától, ha akad 3 derék bajtárs, kik rendelkeznek a szükséges képességekkel, azok el tudják látni a központi ügyvitelt és a BL szerkesztését: az ügyvezető intézkedik, magnetofonba mondott levélválaszait egy bajtárs legépeleli és postázza, egy bajtárs az anyagi ügyeket intézi és a pénztárkönyvet vezeti. Az ügyvezető pedig, mint a Bajtársi Levél szerkesztője, nap mint nap papírra veti és szedésre előkészíti a BL anyagát. Természetesen ez a munka elveszi a szabad időt és a szórakozást és pihenést is. De ha a jelen ügyvezető mindezt jóformán egyedül végezte tíz éven át, akkor elképzelhető, hogy három bajtárs minden különösebb megerőltetés nélkül el tudja látni a napi levélözön, intézkedések, BL fogalmazása, központi képviselő feladatát. Ha erre oly gyengék vagyunk, hogy nem akad jelentkező, nem érdemeljük meg a csendőr nevet, hogy a m. kir. Csendőrségnél szolgálhattunk!

Várjuk a jelentkezéseket, a sorrendet később megállapítjuk! Calgary kezdje el!

Az ausztriai és olaszországi menekülttáborokba csendőr gyerekek is érkeztek, kik a központtal felvették a kapcsolatot s kivándorlásuk folyamatban van.

CSODABOGARAK: Egyik bajtársunk a következőket mondotta csoportvezetőjének, mikor a BL javára kérte a hozzájárulásokat: — „A tiszték mikor adnak nekünk pénzt?” — Ügylátszik, a nyomda, a posta és a telefonszolgálat is ingyen dolgozik, mint a központi ügyvezető.

Néhány csoportunknál erőre kapott a tartalékolás ösztöne! Sikeres csendőrnapijuk, vagy piknikjük bevételeit tartalékolják önmaguk megnyugtására a következő alkalomra s vagy egyáltalán nem, vagy mélyen létszámukat megszegyenítő kicsiny összeget küldenek a BL-re és a központi ügyvitelre.

Olyan csoportunk is akad, mely a csendőrnapi bevételt a nyári piknik gondtalan előkészítésére tartalékolja s a BL-ről teljesen megfeledkezik!

Mind csoportjainknál, mind egyéni szórványban élő bajtársainknál egyre gyakrabban fordul elő, hogy a BL-re és a központi ügyvitelre nem fizetnek, hadd rongálja a központi ügyvezető idegeit a nyomda figyelmeztető levele, vagy telefonhívása.

Sok bajtársunk egyáltalán nem fizet a BL-re, de elfogadja s ezzel elköveti az ingyenellátást, egyben ássa emigráns szervezetünk sírját!

„Nincs hasznunk a laktanyából és múzeumból, messze van!” — írja egyik bajtársunk! Az nem számít, hogy a központ székhelyén sikerült egy igen reprezentatív intézményt alapítani, mely a legszebb testületi és magyar propagandát szolgálja a kanadai hatóságok előtt, hol már 400 látogató fordult meg!

„Kérem az ügyvezető elnök urat, vigye el a Szent László oklevelet és a jelvényeket, elegendem van! Az itteni bajtársak halálra szekiroznak!” — írja egy volt fiatal csoportvezetőnk. Kijelentése sokmindent elárul!

Ezzel szemben száz elit emigráns csendőr még a távolból is segít! Jó szóval, anyagi erejével, biztatásával! Nélkülük az ügyvezető már kórházban volna s talán a föld alatt szagolná az ibolyát! Köszönjük Bajtársak! Az elit hordozza a terhet, önként, megértéssel. Csak bennük él az igazi csendőr szellem. Csak ők fogják megkapni örök emlékül a MKCS-BK tervezés és kivitelezés alatt álló 25 éves jubileumi emlékérmét! A következő BL fényképen fogja bemutatni!

FELHÍVÁS! SÜRGŐS! Csoportjaink, szórványaink azonnal küldjék be a Bajtársi Levélre szánt 10 dolláros fejenkinti hozzájárulást! A BL-t a nyomda nem szállítja ingyen, a posta nem viszi leveleinket ingyen, a telefon pénzbe kerül, főleg a vidéki halaszthatatlan hívások, az ügyvezető gépkocsija csak benzinért szalad s azt ki kell fizetni, mikor bankba gyűlésekre, repülőterre, temetésekre, nyomdába szaladgál s minden esetben magasabb helyeken a MKCSBK-t, mint világszervezetet képviseli! Erejét meghaladja a sok igénybevétel, az árak emelkednek, a BL-re adósá-
gok vannak, még egy BL-t novemberben a régi szerkesztő fog kiadni! Ne hagyjunk minden gondot az ügyvezetőre, ő is éppen olyan bajtárs és ember, mint mindnyájan. SOS! SOS!

Az utóbbi esztendőben főleg a sumir öskutatásokat követő és egyre szaporodó sumir propagandában egyes magyar vezetők, önkreálta vallás-
alapítók léptek fel és tovább mérgezik a nemzeti emigráció amúgy is széttagozott teraletét, elvetik az újabb széthúzás magvát, a lelki hasadás és csalódások utolsó magvát. Csendőr Bajtársak ügyeljünk! Mi az emig-

rációban is hűséggel állunk bevett és elismert felekezeteink mellett, melyek évezredes és évszázados múltja, neveltetésünk emléke, a magyar törvények megtartása az emigrációban is kötelez! Az emigráns csendőr tisztelettel szemléli Dr. Kótay Zoltán rk. lelkész, t. tábori lelkész, volt pápai delegátus kiállítását az egyház védelmében! Küzdelmét helyeseljük, egyetértünk!

Egyik bajtársunk írja: — „1944. szeptember közepén éjjel a mura-szerdahelyi őrsöt szerb partizánok támadták meg, 8 csendőrt agyonlőttek, 2 csendőrnek sikerült a disznóólba menekülni és a támadást fegyver nélkül túlélni. A partizánok ugyanekkor megtámadták az őrsparancsnok lakását is, ki sorozatfegyverrel védekezett s támadóit elhárította. A partizánok kirabolták az őrszlaktanyát, elvitték a csendőr egyenruhákat, tolas kalapokat és fegyvereket s így tevékenykedtek a hegyekben, megtevesztve a lakosságot és a fegyveres erőket. Néhány héttel később egy egyesített honvéd és csendőr összpontosítás a fenti partizánereket megsemmisítette. Ekkor fordult elő a szinte hihetetlen eset, hogy a csáktornyai őrs egyik csendőre Manlicher puskával rálőtt egy vasutat géppuskázó angol repülőgépre, a pilótát eltalálta és a gép lezuhant, majd lángborult.”

Felvétel a Magyar Vitézi Rend-be:

Vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezds. úr, a Magyar Vitézi Rend főkapitánya a Rend előterjesztésére háborús érdemeik alapján 1972. dec. 9-én vitézzé avatta a következő csendőr bajtársainkat:

Dr. Körössy Zoltán százados-t,
néhai Dr. Kun Imre százados-t,
Zajacz József szakv.-t.

Dr. vitéz Körössy Zoltán szds, néhai Dr. vitéz Kun Imre szds. és vitéz Zajacz József szakv. urak előtt a M. Kir. Csendőrség tiszteleg!

Felvétel a Szent László Társaságba és Rendbe:

Vitéz kisbarnakj Farkas Ferenc vezds. úr, a Szent László Társaság és Rend kormányzója Magyarorszáért és a magyarságért végzett kiváló emigráns szolgálataik elismeréseként a következő csendőr bajtársainkat 1972 és 1973 június 27-én Szt. László lovagjává avatta. őket tábori püspökünk még életében megáldotta:

Várhelyi János őrm.,
vitéz Szakály János őrm.,
Hamvas József tb. szds.,
Hamvasné Végh Klára tb. cső.,
Baskay István tb. cső.,
Pallér József t. tiz.,
Spalowszky Mihály tb. hdgy.,
Bodó Antalné, cső. asszony,
Ráczy István szakv.,
Ráczy Ferenc szakv.,
Takács Árpád őrm.,
ifj. Kuli Sándor, cső. rokon,
ifj. Kuliné Gladys, cső. rokon,
Peterdy Mihályné, cső. asszony,
Légrádyné Jakab Márta, cső. rokon,
Dr. Kocsis Lóránt t. o. hdp. őrm.,
Domokos Sándor fhdgy.,
Varga István III. főtörm.,
Clementis Ádám szds.

A Nagy Konstantin Lovagrend (Svájc) a Rend nagykeresztjét adományozta vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezds. úrnak az emberiség érdekében kifejtett eredményes és kiváló munkásságáért, halála után tagjai közé felvette néhai Dr. vitéz Kun Imre szds.-t, Hamvas József tb. szds.-t,

Dr. Fráter Gyula szds.-t és Dr. Honos Ervin hdgy.-t, Dr Kocsis Lóránt t. o. hdp. őrm.-t, vitéz Tamáska Endre szds.-nak a Rend arany parancsnoki csillagját adományozta.

A MKCSBK torontói csoportja 1972. május 7-én száz %-os szavazattal tiszteletbeli csendőrré választotta Hamvas József hmtk. szds.-t és feleségét: Hamvasné Végh Klárát időtálló csendőrbarátságukért és a csoport támogatásáért. A központi ügyvezető: vitéz Kövendy Károly szds. a torontói csendőrnapon: 1973. február 25-én nyújtotta át nekik a MKCSBK jelvényét és igazolványát.

Hamvas József tb. szds.-t a Jeruzsálemi Szent János (Máltai) Lovagrend amerikai ága meghívta tagjai közé és a Rend északamerikai nagypriorja: Dr. Sangusko-Formhals herceg, US őrnagy 1972. december 9-én a torontói St. James Anglikán Székesegyház Szt. György kápolnijában több kanadai egyetemi tanár és ezredes közt, mint egyetlen magyart máltai lovaggá avatta.

A clevelandi Árpád Akadémia vitéz Baranchi Tamáska Endre szds.-nak heraldikai munkássága, szobrászművészeti eredményei elismerésül az Ezüst Árpád Érmét adományozta, ugyancsak vitéz Tamáska Endre szds.-t a Szent Lázár Lovagrend északamerikai magyar ágának kancellárjává nevezték ki.

A MKCSBK montreáli csoportja a 10 koronás magyar aranypénzt adományozta ifj. Boros Gábor és Boros László csendőrfiunknak, Ottawai egyetemi hallgatónak kiváló egyetemi tanulmányaik elismeréseképpen. Szívvel gratulálunk, csoportjaink kövessék a montreáli példát! Ajándékozzák meg tíz koronás magyar aranypénzzel az érettségizett csendőrgyerekeket!

A londoni Lengyel Exilkormány 1973. május 3-án a lengyel-magyar barátság és kölcsönös együttműködés fejlesztéséért a Lengyel Érdemrend arany fokozatát adományozta Hamvas József tb. szds.-nak, ezüst fokozatát Korponay Miklós vk. szds.-nak és vitéz Kövendy Károly szds.-nak, a MKCSBK központi ügyvezetőjének.

A Magyar Cserkész Szövetség Intéző Bizottsága 1973 tavaszán vitéz Kövendy Károly szds.-t öregcserkész vezetőtisztté választotta két évi időtartamra, az ausztráliai IV. Cserkészkerület pedig diszoklevelet küldött meg vitéz Kövendy Károly szds.-nak a cserkészmozgalom támogatásáért. A clevelandi Délvidéki Felszabadító Bizottság elnöksége vitéz

Kövendy Károly szds.-t tb. tagjává választotta a Bajtársi Levélben írott és a Délvidék ügyét szolgáló cikksorozatáért.

A clevelandi Árpád Szövetség Dr. Jani István szds.-t meghívta tagjai közé és sydneyi irodalmi tevékenységéért Dr. Fűrj Lajos írótól átvette az Árpád rend arany csillagját.

Mészöly Elemér vör. úr, a MHBK vezetője a MHBK Jubileumi Érmét, majd a MHBK 25 éves Jubileumi Érmét és az Európai Frontharcos Keresztet adományozta Czapáry Zoltán tb. ezds.-nek, a niagaravidéki MHBK példás vezetőjének; ugyancsak a MHBK 25 éves Jubileumi Érmét adományozta vitéz Baranchi Tamáska Endre szds.-nak; a MHBK Jubileumi Emlékérmét adományozta Horváth Béla tőrm.-nek és Bándi Bertalan tb. fhdgy.-nak, végül az Európai Frontharcos Keresztet vitéz Nagy Lajos főtőrm.-nek az európai katonaszmény szolgálatáért.

A torontói csendőr laktanya és csendőr múzeum híre terjed. Ennek eredménye volt, hogy a torontói Kanadai Királyi Katonai Intézet (Royal Canadian Military Institute), a katonai tudományok és hagyományok fejlesztésére alapított intézmény vitéz Kövendy Károly szds.-t meghívta tagjai közé és 1973. március 19-én tagjai közé választották és századosi rendfokozatát is elismerték.

A MKCSBK központi vezetőségének ügyvezetője: vitéz Kövendy Károly szds. 1973. március 9-én meghívást nyert egy előadásra a torontói Kanadai Királyi Katonai Intézetbe (Royal Canadian Military Institute), hol a Kanadai királyi Csendőrség (Royal Canadian Mounted Police-La Gendarmerie Royale du Canada) altábornagy parancsnoka: Commissioner W. L. Higgitt tartott előadást többszáz kanadai tiszt előtt a Kanadai Királyi Csendőrségről. Az előadás bevezetője volt annak az ünneppsorozatnak, mely a kanadai csendőrség száz éves szereplését hivatott méltatni az ország területén s melynek fénypontja Erzsébet királynő látogatása és szemléje lesz 1973. június-júliusában.

Az ügyvezetőt bemutatták Higgitt altbgy. úrnak ki rendkívül barátságosan és figyelemmel érdeklődött a Magyar Királyi Csendőrség sorsáról 1945 után. A részletekbe menő jelentéstétel után az ügyvezető a Bajtársi Levél példányaival, köztük a csendőr laktanya és múzeum képsorozatával ajándékozta meg a RCMP híres felügyelőjét. A magyar

csendőrbajtársak számára közös fénykép is készült s Higgitt altbgy. úr az ügyvezető meghívására ígéretet tett, hogy később, mikor ideje megengedi, meg óhajtja látogatni az egyetlen magyar emigráns csendőr lakonyát és múzeumot.

Higgitt altbgy. úr 52 éves, 1939-ben lépett a RCMP kötelékébe. 1951-ben egy igen komoly állambiztonsági nyomozás során különösen kitüntette magát s törm.-ből századossá lépett elő. Ezután karrierje nyilegyenesen emelkedett, két évvel ezelőtt nevezték ki a RCMP felügyelőjévé és elérte a legmagasabb rendfokozatot. Kívánjuk, hogy életét és szerzetét: a Kanadai Királyi Csendőrséget Isten áldása kísérje! Mi magyar bajtársak büszkék vagyunk arra, hogy kanadai kollégáink saját szabad hazájukban ünnepelethetik a RCMP születésének száz éves évfordulóját! Ígérjük, hogy mind eddig, ezután is halálunkig pártoljuk, támogatjuk a magunk korlátolt lehetőségeivel új hazánk: Kanada köz éállambiztonságát!

Éljen a RCMP, a Kanadai Csendőrség 100 éves születésnapján!

Köszönetünket nyilvánítjuk a következő bajtársainknak, kik a csendőr laktanyát és múzeumot a lenti értékes emlékekkel, múzeumi tárgyakkal stb. gazdagították: vitéz Antal Mihály tb. szakv. négy szekrényt készített és szállított saját költségén, Karacs László főtörm. üvegszekrényt készített, vitéz Rác István örm. és Bodor Aladár szakv. kiváló állapotban lévő zubbonyukat adományozták, utóbbi járőrtáskát és posztó nadrágot, is adományozott, a járőrtáskában azonossági jegytokot, köpenygombokat és háborús sebkötöző csomagot is küldött, özv. Olchváry-Milvius Attiláné értékes Horthy és József tbgy. leveleket, szolgálati könyveket, rendkívüli értékű iratokat adományozott, Urbán János szakv. új fehér szolgálati kesztyűt, Zalán Zoltán festőművész két értékes művészi képet ajánlott fel, Száraz András tv. gyak. fából faragott kisméretű csendőr mártírszobrot és egyenruha gombokat, Pallér József t. tíz kis kopjafát, Kozma Tivadar cső. barát a hármas Horthy generáció fényképét, Gyldenfalk Aage tb. cső. a híres olasz csendőrség: a Carabinieri gyönyörű színes fényképeit, majd az Alcazart védő spanyol csendőrség dísz-fővegét, Palotás Géza fhdgy. bilincs-lakatot, Koroknay Sándor szakv. és Szombath László főtörm. kitüntetések, Szombath főtörm. azonkívül régi papírpénzeket, vasúti igazolványt és értékes szolgálati fényképeket, Fogarasi József alhdgy. értékes igazolványokat, vitéz Erdélyi István h. szds. szép Horthy fényképét, vitéz T.B.v. törm. huzattal ellátott csajkát és kulacsot, Székely Lajos cső. barát kis bronz ló szobrot, Dr. vitéz Nyíregyházy Pál t. szds. tiszt derékszíjat és vállszíjat, Magáth András örm. tábori lapot és magyar postai levelezőlapot, Nagy-

somkuti-Mertse László tb. zls. egy Napoleon gipsz-szobrot, Takács Árpád örm. ezüst Kossuth ötforintost, vitéz Tavassy Lajos ezredes zubbonyát, Haralyi-Fehér Károly alez. csendőrinduló kottáját, P. M. örm. aransarkantyúkat, Kiss Sándor főtörm több csomagban igen értékes fénykép-tablókat, okiratokat, könyveket, a hirhedt yaltai egyezmény teljes szövegét, eredeti újságokat, szolgálati könyveket, rádió-távírász szak könyveket, Folkusházy Antal tb. cső. édesapja: néhai Folkusházy Lajos altbgy. kitüntetéseit, Székely-Molnár Imre író értékes könyveket, Beke István cső. barát értékes Horthy tengerészalbumot adományozott a csendőr múzeum számára.

Wissky Zoltán örm. bajtársunk 4 fiatakorú leányával egy magyar barátja meghívására Peruba, Délamerikába vándorolt ki a szabadságharc után, hol barátja méhészeti üzemet akart felépíteni. Időközben a barát meghalt s Wissky bajtársunk a perui méhészetet anyagiak hiányában nem tudta megvalósítani. Leányai időközben felserdültek s fennáll a veszély, hogy a spanyolnyelvű lakosságba fognak felszívódni. Wissky bajtársunk kéri az amerikai, vagy kanadai földműves cső. bajtársakat, mentsék meg őt és leányait az elkallódástól, melybe önhibáján kívül barátja váratlan halála sodorta. Kéri a nemesszívű földműves bajtársakat, hozassák át Peruból Kanadába s megmentésüket leányaival együtt földműves munkával meghálálja. A segiténiszándékozók írjanak: Wissky Zoltán, La Merced, Chanchamayo, Via Tarma, Peru, South America.

1972 nyarán több csoportunk pikniket rendezett, beszámolóik érkeztek New Brunswickból, Hamiltonból, Montreálból és Torontóból.

Montreáli bajtársaink 1972 nyarán a budapesti kommunista rádió „Szülőföldünk” c. adását figyelték, hol a következők hangzottak el: — „Értesültünk, hogy Torontóban a csendőrök csendőr és vitézi múzeumot alapítottak s ennek javára bankettet is rendeztek. Kiállították többek közt Horthy Miklós vadászsapkáját, annak a Horthynak, ki a Novara fedélzetén annak idején legénységét megtizedeltette. Látható volt még József főherceg tábornagy egyenruhája, azé a József főhercegé, ki Alcsuton 6200 hold földbirtokkal rendelkezett és a parasztságot nem engedte földhöz jutni. Amikor jött a háború, a parasztságot elküldte harcolni, kik nagyrésze sohasem tért vissza. A főherceg úr és családja a front közeledtekor ép bõrrel Németországba települtek. Kik is voltak a

csendőrök? Vadállatok! A vadállat akkor öl, ha éhes, a csendőr azonban a vadállatnál is alábbvaló volt, mert mindig ölni akart!" — Köszönjük kommunista-bolsevista-hazug-szovjet szülőföldünk rádió! A gyilkos kommunista banditáktól, Szamuely és Rákosi fattyúitól mást nem is várhatunk! Hazug hiradásuk elismerés számunkra!

A lassan száz és száz gratuláló levél, sőt látható elismeréseken felül egyik európai Alezredes Bajtársunk a következő, Farczádi Sándor brassyói versét küldte el a csendőr múzeum és emigráns laktanya megvalósítójának, vitéz Kövendy Károly szds.-nak:

A KONOK SZEKELY

Az én lelkem Gábor Aron lelke,
Nagy biztatóm a szittya öserő!
Én a lehetetlent is megkísérlem,
Legyen bármily nehéz, vagy vakmerő!

Én a semmiből is ágyút öntök
S a vant is egygé teszem semmivel,
Ha kell, leások a föld közepéig,
De mibe fogtam, sikerülni kell!

És törhetnek rám pénzzel, bottal, érvvel,
Megkezdett munkám félbe nem hagyom;
Inkább én halok meg, mint Gábor Aron,
Saját művén, egy izzó szent napon!

Köszönjük Alezredes Úr! A laktanya, múzeum, könyv és levéltár áll, megvalósult tény, ezideig 800 darab, mely egyre növekszik, 450 litográtonk volt 1973 nyaráig, a fele itt is szállt meg. Mind elismerően nyilatkoztak, többen meghatódtak, oly erővel tört rájuk az igaz múlt emléktömege! Intézményünk a kanadai kormány védelme alatt áll, ők tudják, hogy nemes ügyet szolgálunk!

A zenéhez is értő híres kiképző tisztünk: Haralyi Fejér Károly alez. bajtársunk 1955-ben csendőr indulót írt, melyet meg is zenésített. A

csendőrindulót 1973 csendőrnapiján igen nagy sikerrel énekelte a torontói Liszt Kórus, Hamvas József tb. szds., karnagy vezényletével. Az induló szövegét itt adjuk, aki a kottáját is óhajtja, írásban kérje és elküldjük fotokópiáját.

MAGYAR CSENDŐR INDULÓ

Édes hazám, magyar róna, magyar erdő, magyar vég,
Téged járlok éjjel-nappal, télen-nyáron nagyon rég;
Népem biztonságát őrzöm megrendíthetetlenül,
Érted élek, érted halok, magyar népem, egyedül,
Érted élek, érted halok, híven-becsülettel-vitézül!

1973. április 12-én ünnepelte szűk családi és baráti körben 50 éves házassági évfordulóját Sao Paulo, Braziliában vitéz Király Gyula ezredes Bajtársunk, a MKCSBK örökös tb. vezetője. Ezen ritka és felemelő alkalommal köszöntjük Magyarországot utolsó közbiztonsági főnökét és vele az emigrációban is kitartó hű feleségét! Az emigráns csendőr tiszteleg!

Az emigráns csendőr laktanya felett 1972. június 17-én megjelent az északi fény és órákig teljes szinropában virított! A váratlan természeti tünemény alkalmából több torontói csendőr bajtársunk telefonon közölte a kanadai észak nyári üdvözlését! Különben egész Ontario gyönyörködött az északi fényben!

A kanadai televízió 1972 telén háborús olasz filmet közvetített, a Donnal elpusztult olasz hadsereg tragédiáját elevenítették fel. A filmen láthatuk a "nemes" szovjet katonát, az emberségtől fulladozó szovjet hősokeket, amint segítették, sőt szinte babusgatták az átállt olasz katonákat. Sőt, horribile dictu: láttuk, mikor a fasiszta olasz harcosok erőszakkal rántották le a szegény szovjet hadifoglyok csuklóiról a karórákat! Szegény jelen Olaszország, hol legerősebb a nyugati kommunista párt, hogyan köpik szembe önmagukat s az igazságot! Karóra és a szovjet katona, ezt a maszlagot is csak a nyugati agymosás veszi be, mely hisz a kommunista badarságban! Csak sajnálni tudjuk önmaguk pusztítását!

Egyik clevelandi bajtársunk névtelen levélben rágalmozta emigráns elöljáróját, a clevelandi Csendőr Család elnökét. Természetesen a névtelen levelet nem vettük figyelembe, de fotokópiáját elküldtük a Csendőr

Család elnökségéhez. A gyáva levelező, ki névtelenül akart rágalmazni és hamissággal rombolni, a Bajtársi Levél clevelandi olvasója. Sokkal jobban tette volna, ha rágalmazás helyett postára adta volna a BL évek óta elmaradt előfizetési díját. Magatartása, a rágalmazás és anyagi áldozatának elmaradása méltó bizonyítványa önmagának!

Minden emigráns nehézség ellenére kimagaslóan áldozatos Bajtársak rendületlenül segítik a Bajtársi Levelet és az emigráns múzeumot. Vitéz Ághy Zoltán ezds. szerény nyugdíjából havi öt dollárt áldoz a BL-re, Igricz József szds. havi 4 dollárt áldoz évek óta a BL-re, Kiss Sándor főtörm. többször nagy összeggel támogatta múzeumunkat, Koltay János örm és Bánkúti György szakv. magas adományokkal segítették a laktanyát, egy chichagói csendőrbárát több alkalommal nagyobb összeggel támogatta a BL-t, a múzeumot és a központi segélyalapot! Isten áldja őket nemeslelkű áldozatukért!

Nagy feltűnést keltett az emigrációban Dr. Csonka Emil Németországban kiadott könyve: Dr. Habsburg Ottó címmel, királyi hercegünk életrajza. A könyv igen sok meglepő, a magyarság számára ismeretlen adatot szolgáltat Ottó királyi herceg életén keresztül a háború zivataros évein át szinte napjainkig. Aki szereti a magyar vonatkozású történelmi írásokat, a szép kiállítású és képekkel bőven illusztrált vastag könyvet, rendelje meg \$9.— egyidejű beküldésével Dr. Csonka Emil címen: 8 München 80, Bülowstr. 14, West-Germany, Europe.

Dr. Szabolcsi Béla szds, egyetemi tanár bajtársunk az arizonai egyetem és rendőrákadémia tanára diákjaival ismét Európában járt tanulmányúton, 1973 júniusában a spanyol és portugál csendőrséget tanulmányozták heteken át teljes sikerrel. A második európai sikeres útjából szívőből gratulál a MKCSBK központ!

Ugyancsak Dr. Szabolcsi Béla szds bajtársunk vetette fel egy újabb emigráns csendőrvilágtalálkozó megrendezésének gondolatát. A találkozót 1974, vagy 1975 nyarára terveznénk hazátlanságunk 30 éves évfordulójára. Dr. Szabolcsi bajtársunk szavazásra bízna az időpontot és a

helyet: Arizona, Courtland N.Y., Cleveland, Calgary, Fort Erie, Victoria, Toronto, Montreal, vagy akár a kanadai északon. Várjuk Bajtársaink szavazatát, mielőtt meghirdetnénk a világtalálkozót!

Torontói bajtársaink szép számmal vettek részt Finta Imre szds. lakásán rendezett borkóstolón, hol bőven akadt harapnivaló is! A bajtársi összetartást ápoló áldozatért köszönetünket tolmácsoljuk a Finta Házaspárnak!

A burgenlandi „Határmenti Hírek” közlése szerint magyar anyanyelvű osztrákok is szolgálnak az osztrák csendőrségben. Lengyel Istvánt most nevezték ki a közlekedési csendőrség csoportvezetőjévé és Németh Jánost Strem község őrsparancsnokává. Kérjük ausztriai bajtársainkat, keressenek alkalmat és gratuláljanak a fenti osztrák-magyar Bajtársainknak!

Új buenos-airesi csoportvezetőnk: Dr. Várhelyi Tibor szds. 1973 tavaszán New-York-ban vitéz Serényi István tb. cső. vendége volt s onnan telefonon köszöntötte a torontói laktanyát és a központi ügyvezetőt, ki hajdan évfolyamtársa volt.

„Kukucska Matyi” néven névtelen magyarok könyvatos „partizán” tudósításokkal lepték meg sorozatosan a kanadai, amerikai és európai emigráns újságokat, köztük a Bajtársi Levelet is. Cikkeik sok esetben sértették Anglia királynőjét, a m. kir. Honvédséget és Csendőrséget is. A névtelen vancouveri „partizánok” jó ideje elhallgattak, gondoljuk, a RCMP gondoskodott róluk a nyugalom érdekében.

A müncheni Magyar Intézet sajtókiállításán rendkívüli sikert ért el Abay/Mildschütz Kálmán ezds. bajtársunk, ki gyűjteményt állított ki az emigráns magyarság 1.088 lapjáról, ezek közt szerepelt a Bajtársi Levél is. A laptömegeből ma már csak 181 jelenik meg rendszeresen három világrészben. A sajtógyűjtemény egyedülálló a világon. A két év-

tizede folyó gyűjtés anyaga feloleli az emigráns idõt s igaz adatokat szolgál a magyar történelem számára. Az anyag Magyarország felszabadulása után a Széchenyi Könyvtárba kerül végleges helyére Budapesten. Ezredes Úr szívből gratulálunk, kiváló munkáját tisztelettel és elismeréssel nyugtázzuk!

A Szent László Társaság és Rend torontói szervezete 1973. április 14-én gyászmise keretében emlékezett a közelmúltban elhunyt Dr. Hász István tábori püspökünkről. Király István S.J. plébános és Máté József S.J., Szent László lovagja keresetlen szavakkal emlékeztek az elhunyt kiváló főpap életéről, a M. Kir. Honvédség és Csendőrség nagyjáról.

Londoni csoportunk (Anglia) 1972. április 15-i összejövetelén háromtagú új vezetőséget választott vitéz Szakály János őrm., Kovács Ferenc főtörm. és Szekeres Pál g. szds. személyében. A vezetőséghez tartozik Kultsár Lajos alez. is, ki kiváló cikkeket ír a testületünkről. A csoport 1972 őszén újabb bajtársi összejövetelt rendezett, ahol a bajtársak nagyrésze megjelent, vacsora és magyar bor mellett sokáig elbeszélgettek. Bajtársak, munkátok követendő példa!

A MKCSBK központi ügyvezetője 1972. május 27-én levélben köszöntötte az emigráció nagyját: vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes urat, a Magyar Vitézi Rend főkapitányát, Magyarország főcserkészét és a Szent László Társaság kormányzóját 80-ik születésnapján. Ez időben az üdvözlő levelek ezrei repültek Bajorországba hajdani ludovikásaitól, cserkészzeitől és emigráns munkatársaitól.

1971 nyarán csörgött a torontói laktanya telefonja. Felvettük a kagylót s egy érces hang szólalt meg: „Itt Keresztes Fischer Ferenc beszél. Olvastam a Bajtársi Levélben emigráns laktanyátok megteremtését és az átvonuló szállás biztosítását a messziről érkezők számára. Tekintve, hogy átutazóban vagyok Bostonból Montreálon keresztül Clevelandba, örvendenék, ha nálatok megpihenhetnék. Van erre lehetőség?”

A laktanyapk. az érces hangot ismerősnek vélte. Mintha nagynevű és vaskezü belügyminiszterünk szólalt volna meg. Tudván, hogy a belügy-

miniszter meghalt, kérdést intézett a telefonba: „Talán a belügyminiszterünk rokona vagy?” — Azonnal jött a felelet: — „Igen, egyetlen fia vagyok.” — „Jöhetsz, szeretettel várunk!” —, mondotta a laktanyapk.

Öt óra múlva már a laktanya csengője szólt és belépett ifj. Dr. vitéz Keresztes Fischer Ferenc mosolyogva, bajtársi szívvel. Mintha magát a néhai belügyminisztert láttuk volna, úgy hatott az idő haladásával egyetlen fia. Megszemlélte a laktanyát és a csendőr múzeumot, meghatódva figyelte ereklyéinket, csendőr emlékeinket. Majd mesélni kezdett édesapjáról. A belügyminiszteri tárca nehéz posztjáról. Mesélt a vasidegzetű, barátságtalan modorú édesapjáról, ki több, mint egy évtizeden át örködött Magyarország rendje és biztonsága felett. Mesélt az éjszakába nyúló évekről, mikor édesapja magánéletét a szolgálatnak szentelte s végül befejezte ezekkel a közvetlen szavakkal: — „Fogalmatok nincs, mennyire szeretett Benneteket, csendőröket apám! Mennyire értékelte tiaségteket, megbízhatóságtokat és rendelkezéseit azonnal foganatosító Testületeteket!” —

Megtudtuk, hogy néhai Keresztes Fischer Ferenc belügyminiszter a német internálást túlélve szabadult 1945 májusában, a háború után. Onnan Olaszországba került egészségének feljavítása céljából, mely erősen megrendült a fogság hosszú esztendeje alatt. Ez sem segített, belügyminiszterünk 1946-ban meghalt, a fogságban szerzett betegségek erősebbnek bizonyultak. Mártírhálált halt Magyarorszáért! Adjon az Isten örök nyugalmat neki, emlékét mi csendőrök kegyelettel őrizzük!

Montreáli bajtársaink a helyi Konstantin és Szent László lovagokkal nagyszabású finn-eszt-magyar bált rendeztek 1973. január 27-én több, mint 500 főnyi elegánsan öltözött közönség, köztük a quebeci bevándorlásügyi miniszter: Monsieur Jean Bienvenue jelenlétében. A bálelnök tisztet Dr. Honos Ervin hdgy. látta el kiválóan. Dr. Fráter Gyula szds. mekara játszott ingyen a cél érdekében. A teremdíszítést Dr. Thököly Imre t. fhdgy. és de Róth István cső barátok végezték nagyszerű hozzáértéssel. A montreáli társadalom csendőrbarátai is ott voltak, mindent segítettek. A hangulat kiváló volt, a bál emlékezetes maradt! A tiszta jövedelem nagyobb része a torontói laktanyát és múzeumot illette. Megjelent a központi ügyvezető és múzeumőr is Torontóból. Itt történt, hogy egy elegáns úr bemutatkozott: — „Hóman Bálint vagyok”. — „Csak nem a híres kultuszminiszterünk fia?” —, kérdezte az ügyvezető. — „De igen, ifj. Dr. Hóman Bálint vagyok, itt élek Montreálban.” (Ő is miniszter apja hasonmása!) — „Apám börtönben halt meg Budapesten, a történetet ismeritek!” —

Magyar sors, egyforma a közkatonától a miniszterig! Mártír kultuszminiszterünk emlékét is kegyelettel őrizzük!

Vitéz Szendi József őrm. megvételre keres eredeti, még Magyarországon készült kitüntetések, mert szovjet hadifogságban 1945 tavaszán Budán mindent elveszített. A keresett kitüntetések: Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem, Tűzkereszt I. fokozata egy sebesülési pánttal, VI. éves Szolgálati Jel, Felvidéki Emlékérem, Erdélyi Emlékérem. Ha valaki segíteni tud rajta, kérje címét a MKCSBK központtól.

Bajtársaink figyelmébe ajánljuk Székely-Molnár Imre kiváló emigráns írónk könyveit. A BL múlt számában meghirdettük legújabb könyvét: Az apostol és a paradicsommadár. Az író 17 éves korában a Székely Hadosztály önkéntese volt s harcolt a betörő románok ellen, 1939. ben ő írta meg a Rongyos Gárda harcai c. könyvet is. Legújabb könyve a megható katonatörténetek és egy csendőrkaland megemlékezésének gyűjteménye. Rendeljük meg az érdeklődők \$6.— beküldésével, cím: 33 Ledbury St. Toronto 305, Ontario, Canada.

A Torontói Magyar Ház június 8-án Árpád kiállítást rendezett, hol kiválóan mutató hun, magyar, népművészeti és magyar katonai emlékeket állított ki. Az egyenruha és fegyvergyűjteményt a helyi csendőrmúzeum bocsájtotta a Magyar Ház rendelkezésére. Ugyanez a katonai és csendőr egyenruha, valamint fegyverkiállítás szerepelt a torontói Karaván nemzetiségi bemutatón 8 napon át július elején. Megható angolnyelvű leírás a 80.000 látogató előtt bizonyította a M. Kir. Csendőrség békebeli szereplését és háborús helytállását az összeomlásig. Az ereklyét a torontói televízió is bemutatta. Megfigyelők szerint százak könnyes szemekkel nézték a csendőrkiállítás anyagát. Emlékeink felébresztik az igazságot, a magyar múltat és szolgálják az igazi történelmet.

Vitéz Nagy Lajos főtörm. bajtársunk Clevelandból Torontóba költözött és letelepedett a legnagyobb kanadai városban, hol a legtöbb kanadai magyar él. A közelmúltban csendőr cikksorozatot indított a Clevelandben megjelenő „Újság” c. hetilapban Rev. Kótay Zoltán cső. barát rk. lelkész, volt pápai delegátus, jelenleg újságíró és könyvkiadó lapjában. A sorozatosan megjelenő kiváló cikkek és csendőr fényképek a legnagyobb és legszebb csendőr szolgálatokat végzik. Időközben hozzá csatlakozott Jegenyés Pál főtörm., a Bajtársi Levél alapítója is. Szívből gratulálunk Mindkettőjüknek, nemes céljaikat kísérje Hadúr segítsége és emigráns bajtársaink szeretete! Az emigráns csendőr tiszteleg!

A Bajtársi Levél kézírata még a tavasszal elkészült, nyomásra azonban nem kerülhetett sor, mert a BL megszokott nyomóklisséit felhasználtuk a nyomdában lévő M. Kir. Csendőrség című könyvünkben is. Közel 500 oldalas könyvünk 300 csendőr és háborús fényképpel együtt nyomás alatt áll, augusztusban elkészül. Az új BL-ben adunk hírt áráról és a megrendelés körülményeiről.

1973 tavasza a központi ügyvezető és a BL szerkesztő-kiadójának legnehezebb időszaka volt! A napi kenyérkereső munkája mellett ellátta a központi ügyvitelt, megválaszolt minden levelet, elintézte minden kérést, megírta a BL kéziratát, sajtó alá rendezte könyvünk cikkeit, átjavította a szedéseket és a tördeléseket. Az állandóan hajnalba nyúló idővesztés miatt sok hírünk a BL-ből kimaradt, türelmet kérünk, az ősszel pótoljuk a BL és laktanya adományok nyugtázásával együtt.

A csendőrmúzeum sürgősen kér olyan száz pengős bankjegyet, melyet 1944-ben a szovjet hadsereg parancsnoksága nyomott s melyre ráírták: — „Elfogadása kötelező!” — A hazánkat elárasztó szovjet hadsereg a fosztogatáson, milliónyi atrocitáson kívül ezzel a pénzzel tette tönkre a megszállott ország gazdasági helyzetét s. A szovjet száz pengős pénz beküldéséért előre s köszönetet mondunk!

1972-es csendőrnapi beszámoló

Voralbergi bajtársaink 1972. február 14-én jöttek össze Bregenz-ben a csendőrnapi megünneplésére, Msgr. Anisich Jenő rk. plébános metisztelő jelenlétével tizen voltak, a csendőr bajtársakon felül honvéd és csendőr tódok emlékeztek közösen a csendőr hősökre és mártírokra. A kanadai központot elismerő üdvözlétükkel keresték fel.

Délnémetországi szárnyunk 1972. február 21-én tartotta a csendőr napot a Bódeni tó partján szűk bajtársi körben hozzátartozók jelenlétében. vitéz Tavassy Lajos ezds volt a házigazda. Felelevenítették a múltat s képes levelezőlapon kívántak további kitartást a kanadai központnak.

Salzburgi bajtársaink a csendőrnapi utáni vasárnapon emlékmise keretében áldoztak a nap emlékének, hol Mihályfi János plébános felemelő szavakkal méltatta a M. Kir. Csendőrség működését és háborús helytállását.

Feketeerdei bajtársaink február 13-án gyűltek össze Offenburgban, dél előtt szentmisét hallgattak, majd kivonultak a temetőbe, hol piros-fehér virágokból készült fenyőkoszorút helyeztek néhai Mátray Ferenc ezds sírjára. Délben Bohlsbach-ban N.G. őrm vendéglőjében gyűltek össze, hol a rangidős töti bajtársunk német nyelven köszöntötte a szép asszonykoszo-

rút. A nap kiemelkedő eseménye volt ismét utolsó felügyelőnk özvegyének jelenléte, ki Strassbourgból jött át tb. hdgy fiával az ünnepségekre. özv. vitéz Temesvári Endréné, szeretett Anna Nénink 80 évvel vállain remekül tartja magát s mint rangidős csendőrasszony méltóan képviseli a régi csendőr hagyományokat. Az emlékbeszéd szintén németül történt a német asszonyokra való tekintettel, bár több asszony derék urától szinte tökéletesen megtanult magyarul. A 24 főt kitevő bajtársi kör a kiváló ebéd elfogyasztása után még a sötétedésig együtt maradt. 12 csendőr levelezőlapot küldtek szét a környékbeli szórványoknak és a csendőr özvegyeknek. A Feketeerdőben az igazi csendőrszellem változatlanul él! A kanadai központ 24 aláírással üdvözlőlapja a laktanya hirdetőtáblájára került.

Franciászórsági bajtársaink 1972. február 14-én ünnepelték a csendőrnapot a területvezető: Tóth József törm szép házában Tourcoing-ban. Szép számú bajtársi és baráti kör jelent meg. A vacsora előtt a távolélő Fekete Gábor örm versét és levelét olvasták fel s ez a kiváló levél volt csendőrnapi műsora.

A MAGYAR CSENDŐR

*A név álmát virrasztotta, fedelét, motyóját védte,
Mégis mi lett a jutalma, mit kapott cserébe érte?
Megcsúfolták, megalázták, bitang hóhérnak nevezték,
Koldusbotra juttatták s földönfutóvá, rabbá tették!*

*Ugyan kiknek állt útjában? Vajjon kik tartottak tőle?
Kik azok, akik bitangot csináltak orvul belőle?
A vörös gyilkosok, latrok, mocskos börtöntöltelékek,
Pütkösd királyok, öncsinálta népvezérek!*

*Mit vétett? Mert ostora volt bűnnek, tilalma a szennynek?
Mert lecsapott arra, ki a másét nem tartotta szentnek?
Mert első a gáton, ha zúgva jött a pusztító ár és mentett,
Ami menthető, ha vijjogott a tüzmadár?*

*Kihez ment a falu népe, ha baj volt, ha segítség kellett?
Kitől kért oltalmat, ha saját erőből nem tellett?
Kihez futott a gazduram, hová vitte első útja,
Ha elveszett anyámasszony sárgalábú babos tyúkja?*

*Sok kérdést lehetne tenni, ám mindenre egy a felelet:
A népből sarjadt, érte élt, ezt letagadni nem lehet!
És ki mégis mást mond, terjeszt, az nem magyar! ... Hitvány
Némber, ki földalatt bomlaszt, rothaszt, bátran kiállni nem mer!*

*Nevéhez gazság, kezéhez judáspénz sohasem tapadt!
Tett esküjéhez s a magyar röghöz mindvégig hű maradt!
Ahol küzdeni, védeni kellett, mindenütt jelen volt!
Soraiból hősök keltek és temérdek vére elfolyt!*

*A kakastoll vélt árnyéka megrázza a szolgálhadat:
Vesztét érzi, a rettenetes ingoványos útján halad,
Miközben eb szimatjával fogvacogva nyugatra néz,
Honnan minden levélzörgés tetemre hív, rémet idéz!*

*A csendőr ma is az, ki volt: egy jobb hazánk reménye,
Akit el nem vakít a kincs, csengő aranytallér fénye!
Fülében még cseng a szózat: Hazádnak rendületlenül!
Ezzel áll, vagy bukik: Hiven-Becsülettel-Vitézül!*

Ezen megható és lelkesítő vers elmondása után a résztvevők egy perces néma „vigyázz” állásban hódoltak a Hősök és Mártírok nagy seregének. Majd kifejtették, hogy életük végéig Magyarország felszabadulásáért dolgoznak a teljes magyar emigrációval közösen.

Angliai bajtársaink 1972. február 19-én rendezték a csendőrnapot a londoni Mindszenty Otthonban, hol 33 személy jelent meg köztük az élő csendőrtisztek, valamint magasrangú vendégek: Dr. Ispánki Béla kamarás, plébános, Dálnoki Veress Lajos vezds és gr. Teleky Mihály, volt földművelésügyi miniszter, valamint Sövérségi László honvéd ezredes.

Az ünnepélyt Kultsár Lajos alez nyitotta meg a vendégek üdvözlésével, majd II. Erzsébet Királynő egészségére úritették poharukat. Az ünnepi beszéd közben tisztelegtek a magyar csendőr hősök és mártírok seregének. Majd a rangidős bajtárs bejelentette a legfrisebb szomorú hírt: Folkusházy Lajos altbgy úr elhunytát 90 éves korában Salzburgban! Az ünnepi beszéd után Dálnoki-Veress Lajos vezds a doni hadsereg kiváló csendőreiről beszélt, gr. Teleky miniszter pedig kifejezte örömét, hogy résztvehet egy nagymultú testület emigráns ünnepélyén, Dr. Ispánki Béla plébános pedig börtönveiről mesélt, melvet csendőrökkel osztott meg a kommuniszták terrorjával fűszerezve. Az ünnepi összejevetelt Kovács Ferenc főtörm és vitéz Szakály János örm rendezték mintaszerűen.

Ausztráliában a Perthi Csoportunk ünnepi istentisztelet keretében emlékezett meg Hőseinkről és Mártírjainkról, majd a csoportvezető lakásán meghívott bajtársak gyűltek össze hozzátartozóikkal, köztük csendőr özvegyekkel. A „Perthi Magyar Hírek” c. lapban nagy csendőrkalapos fej mellett vitéz Oláh-Sajti Lajos zls kitünő emlékbeszéde jelent meg „Hiven-Becsülettel-Vitézül Mindhalálíg a Kakastollasok” címmel, az 1972. február számban.

Sydneji csoportunk 1972. április 29-én este tartotta csendőrnapi ünnepségeit a többszáz főnyi bajtársak, hozzátartozók és barátaink körében az „El Toro” hotel „Fiesta” termében. Az ünnepség kitűnő vacsorával kezdődött, majd a MKCSBK területvezetője: nemes Antalfy Pál őrnagy mondotta el megható emlékbeszédét, ki külön ez alkalomra utazott Sydney-be Victoriából. Beszédében kitért a hazai ünnepélyes csendőrnapi ünnepokra, területünk történelmére, majd a végtelen áldozatra, melyet területünk a bolsevizmussal szemben vívott s mely küzdelemben elbukott együtt a szabad Hazával. Kifejezte reményét, hogy a feltámadás közeleg s ritkuló sorainkból adjunk hitet, reményt utódainkban... A területvezető beszéde mély benyomást keltett a szépszájú hallgatóságban s ezután, mint mindig, most is a késő éjszakai órákig maradtak együtt a csendőr szellem hangulatában.

Adelaidei bajtársaink az 1972-es csendőrnapi ünnepet február 20-án tartották meg a koridos bajtárs: Varga István III. főtörm milangi otthonában. A messzi fővárosból érkező bajtársak és barátai igen jól érezték magukat a vendégszerető Varga Család házában: finom ebéddel várták őket és szeretettel gondoskodtak mindenkiről. A csoportvezető százados bajtárs mondotta az ünnepi beszédet és méltatta a nap jelentőségét. A megjelentek kegyelettel áldoztak a csendőr hősök és mártírok seregének. A fehér asztal mellett, kitűnő bajtársi hangulatban a késő esti órákig maradtak együtt Varga Istvánék szerető gondoskodása és Kiss Lajos bajtárs feleségének fáradhatatlan segítsége mellett. Az egybegyűltek egy felejthetetlen szép nap emlékével tértek haza a távoli farmról otthonaikba.

Délamerikai csoportjaink közül a sao-paulói, braziliai bajtársaink 1972. február 13-án rendezték a csendőrnapi ünnepet a helyi magyar házában. 23 bajtárs és vendég jelent meg. Az egyházi és világi megjelent vendégek részéről több megható és értékes felszólalás hangzott el a csendőr testület érdemének kihangsúlyozásával. A rövid, de velős ünnepi beszédet csoportvezetőnk: Müller Antal őrm. Szent László lovagja mondotta. A vacsora után vörös bor került az asztalra, mely hathatósan hozzájárult a család létkör kialakításához. Az ünnepély befejezése után is a bajtársak zöme együtt maradt vitéz Almay Béla vk. ezds. társaságában.

Argentínai csoportunk Buenos Airesben szintén értékes és felemelő műsorral, kiváló beszédek elhangzásával egybekötött csendőrnapi ünnepséget rendezett a clevelandi bajtársak lapja, az Egyesületi Értesítő beszámolója szerint.

Amerikai bajtársaink erősen kivették részüket a csendőrnapi ünnepségek közül!

A „Pittsburgi Magyarság” 1972. február 4-i száma teljes egész terjedelmében hozta a BL-ben megjelent csendőr veszteségstatisztikát, a lap

február 11-i száma pedig Kiss Sándor főtörm. nagyszerű versét: „Csendőr voltam... rendnek ura”-t közölte, majd hozta vitéz Baranchi Tamáska Endre szds személyes élménye alapján írt elbeszélését: „Csendőrtiszt a népköztársaságban” címmel. Köszönjük mindezeket a „Pittsburgi Magyarság” csendőrbarát szerkesztőjének: Szebedinszky Jenő t. fhdgy bajtársunknak!

Courtlandi csoportunk tagjai 1972. február 26-án jöttek össze vitéz Szendi József őrm lakásán, hol kiváló vacsora és bajtársi beszélgetések után levelet írtak a központnak, biztosítva a központot erkölcsi és anyagi támogatásukról, hogy folytatni tudja alkotó munkáját.

New-Brunswicki bajtársaink /New Jersey/ 1972. március 11-én rendezték a csendőrnapi ünnepet a Szent László teremben 170 fő részvételével. Az ünnepi beszédet a csoportvezető: Horváth Sándor zls mondotta, utána felszólalt Vasváry Zoltán pc. szds, a Kereszt és Kard Mozgalom elnöke is. A rendezés hosszú és fárasztó munkáját vitéz Földes Domokos szakv, ifj. Kerekes János és ifj. Terjéki Márton csendőrfiaink végezték. A csoport áldozatos tagjai adakozások és a tiszta bevétel után nagyobb összeget juttattak a kanadai csendőrmúzeumnak, a Bajtársi Levélnek és a Mindszenty Alap-nak. Műsor és kiváló vacsora után az ünneplő vendégsereg hajnalig szórakozott, táncolt és beszélgetett magyar és francia borok nagyszerű hangulatában. A résztvevők a szokásos kellemes hangulatban távoztak.

Los Angelesi csoportunk 1972. Szt. István templom termében rendezte a csendőrnapi ünnepet fényes sikerrel. A vacsora a legkényesebb igényeket is kielégítette. Ünnepi beszédet csoportvezetőnk: Dr. Hollády Ernő szds mondotta. A vacsora után süteményeket szolgáltak fel a csendőr asszonyok melyek verhetetlenek voltak egész Amerikában, készítőik voltak: Formáné és Rosemary leánya, Dr. Holládyé, Dr. Csoknyayné, Koltaváryné, Valkayné és Várhalmyné. A bevásárlást, teremdíszítést Várhalmyné és Dr. Holládyé végezték, a kasszát Formán, Várhalmi és Bagoly bajtársaink látták el. Sorsolást is végeztek, Lukács Béláné csendőr járőr olajfestményét. Felszólalt Dr. Kaaly Nagy Tibor rendőr szds és méltatta a csendőr testvérszervezet érdemeit. Fényképfelvételeket készített Dr. Fülöp István, a Margitsziget elnöke és Bagoly Béla tb. csendőr. A beszámoló a csoportvezető látta el.

San-Franciscoi csoportunk a csendőrnapi megemlékezést Dr. Koss Tibor helyi szabadságharcos vezető bajtársunk lakásán tartotta szűkebb létszámmal. Megjelent a csoporttitkár: vitéz Darabont Ferenc tb. fhdgy édesanyjával, Vízkeleti János őrm leánya, Zajacz József öregamerikás szakv. Emlékeztek a csendőr hősökre és mártírokra. Zajacz bajtárs az első világháborús emlékeiről mesélt.

A clevelandi Csendőr Család 1972. február 19-én tartotta csendőrnapi megemlékezését a nyugati ref. egyház Kálvin termében magyaros vacso-

San-Franciscói csendőrnapi.

rával egybekötve. A szokásos magas létszám, a helyi magyar társadalom képviselete, a kiváló hangulat most is megvolt. A rendezés érdeme Molnár István szds-t, elnököt dicséri.

Kanadában az edmontoni Zrinyi katonarádió 1972. február 20-i adásában emlékezett a csendőr hősökre és mártírokra. Noel Péter okl. mérnök tb. csendőr, a hajdani egyetemi rohamzászlóalj katonája, a rádió vezetője beszélt a budai harcokról, melyben sebesüléséig a kitörésig résztvett Nagy Zsombor szds alárendeltségében.

Calgaryi csoportunk 1972. február 12-én, szombaton tartotta csendőrnapi ünnepségeit. Reggel 9-kor misét hallgattak a bajtársak hozzátartozóikkal, majd a temetőben virágot helyeztek el az elhunyt Bajtársak sírjaira. Utána özv. Nagy Sándorné és özv. Sifter Mihályné látták vendégül a bajtársakat villásreggelire. A ref. egyház vasárnap reggel emlékezett a csendőr Hősökről és Mártírokról.

Az ünnepi vacsorát a Wales Hotel különtermében rendezték 44 fő részvételével. A rk. egyházat Molnár István plébános, a ref. egyházat Nagy-Balázs Dezső ref. lelkész, a honvédeket Fülöpp József őrgy, kanadai MHBK főcsoportvezető, tb. csendőr képviselte. Az ünnepi beszédet Fülöpp József tartotta, a pohárköszöntőt Dr. Kiss Gyula szds, rangidős csendőr

mondotta. Az est kiváló hangulatban hajnali 2 óráig tartott s a megjelentek azzal a jó érzéssel távoztak, hogy annyi sok keserv után is életük irányvonala a csendőr szellem. A zongorán Fülöpp Józsefné és Szabó Gellértné szebbnél szebb magyar nótákat játszottak hajnalig

Niagaravidéki csoportunk 1972. február 12-én, szombaton este rendezte telt ház mellett csendőrnapi disznótoros vacsoráját a wellandi Önképzőkör termében. Sok csendőrbarát, honvéd bajtárs, egyházaink lelkipasztorai a szabadságharcosok képviselői jelentek meg. Eljött a torontói központi ügyvezető elnök is. Ő mondotta ünnepi beszédét, a jelenhez alkalmazkodva ismertette a csendőremigráció helyzetét, kiemelte a két évtizedes niagaravidéki példás, erős és összetartó bajtársi szellemet. Dicsérte Kiss Klára, Máté László, Kiss Erzsébet, Tarnóy Ágnes csendőr gyermekeink érettségijét, köztük a két Kiss leányt, kik Ontario ösztöndíjjal, kitüntetéssel kerültek egyetemre. Elmondotta a torontói csendőrlaktanya és múzeum sikereit, a kanadai illetékes kormányférfiak és múzeumi vezetőemberek látogatását és elismerését. A disznótoros vacsorát csendőrszonyaink sütötték Simon Imréné vezetésével, ez a hagyományos vacsora és a kiváló bajtársi szellem példás világviszonylatban!

Hamilton bajtársank 1972. február 20-án, vasárnap este rendezték a csendőrnapot a csoportvezető: Seregélyes Márton főtörm lakásán. 25 bajtárs és hozzátartozó jelent meg. Eljött a központi ügyvezető elnök is Torontóból, itt is ő mondotta az ünnepi beszédet. Kitért a csendőremigráció helyzetére, majd bemutatott néhány értékes képet a csendőrmúzeum anyagából. Átadta a MKCSBK igazolványát Jaczenkó Imre tb. tiz-nek. A hideg vacsora után többen felszólaltak, Gérus István őrm a régi trianoni csendőrségről emlékezett, Szabó János szabadságharcos pedig az 1956-os felkelés csendőr hőseiről mesélt, köztük a Széna téri Szabó János lovas törm-ről, a hajdani szegedi kerületbeli lovascsendőr-ről, ki mártírhalált halt a szabadságharc leverése után. A vacsoráért a háziasszonyt illeti elismerés.

Montreali csoportunk 1972. február 26-án tartotta a csendőrnapot Foga Antal őrm bajtársunk lakásán. Egy új quebeci törvény alapján a csoport nem kapott italmérési engedélyt, így nem rendezhettek nyilvános, nagylétszámú ünnepséget. Kb. 30 csendőr bajtárs és hozzátartozó jelent meg, átbeszéltek a teendőket és elhatározták, hogy hatósági működési engedélyt kérnek ügyvéd útján, hogy a jövőben a bajtársi életet és fejlődést ne akadályozhassa ilyen váratlan fordulat.

Torontói csoportunk a szokásos csendőrbálját 1972. január 15-én rendezte a Szt. Erzsébet Hall-ban 300 főnyi vendégsereg részvételével. A csoportvezető üdvözölte a megjelenteket, majd Finta Imre szds mókázása következett. A felső teremben modern tánczene mellett fiataljaink szórakoztak, a lenti nagyteremben Erdélyi Barna detektívfelügyelő cigányzenekearának kiváló csárdásszamai alatt táncolt az idősebb generáció záróráig.

A torontóiak ünnepi vacsorájára február 19-én került sor a Town And Country csilláros különtermében. Az 5 éves Szepesi Katalin, kinek édesanyja ír, szavalta tökéletesen a Hajas féle „Kakastollasok” c. verset. A csinos Bodnár Boriska bálkirálynő magyar táncot lejtett. Szamosközy László szavalt. Erdélyi Rózsa színművésznő magyar nótái mindenkit sírásig meghatottak. Ünnepe beszédet Hamvas József hmtk szds, okl. mérnök mondott igen felkészülten. Majd a csoport új zászlaját áldották meg lelkészeink. Eközben az óriási terem hátsó sarkából egy egyenruhás, puska, kakastollas csendőr közeledett. A közönség nem akart szeméneke hinni: székekre állva ütemes tapssal, óriási éljenzéssel köszöntötték az új zászló mellé felvonuló csendőr bajtársat: Dakó Pál szakaszvezetőt, Szent Lszló lovagját, kinek mellén ott ragyogott a marcalii harcokban kiérdemelt Kisezüst Vitézségi Érem is! A csendőr tisztelgett a zászló és a közönség előtt, majd diszörként szoborszerűen állott a szertartás alatt. A közönség nem muló szeretete és tekintete kísérette megjelenését! A műsort Hamvasné Végh Klára vezette kiváló színvonalasan. Ugyancsak ő állította össze az ünnepi műsort, mely a legkiválóbb volt a csoport eddigi rendezvényei során. A központi ügyvezető elnök a csendőrmúzeum legértékesebb képeit állította ki közszemlére, majd bejelentette a legfrissebb és egyben legszomorúbb hírt: egyetlen élő felügyelőnk: Folkusházy Lajos altbgy Salzburgban 90-éves korában hirtelen elhunyt.

A torontói magyar nemzeti sajtó is kitett magáért! Dr. vitéz Nyíregyházy Pál t. szds, Nyíregyháza utolsó polgármestere cikket írt a januári csendőr bálról a Kanadai Magyarország hasábjain, vitéz Nagy Lajos főtörmbajtársunk, a kiváló haditudósító és újságíró szintén a Kanadai Magyarorszában közzétette a M.Kir. Csendőrség átfogó rövid történetét és megemlékezett a csendőr Hősökről és Mártírokról.

A Magyar Élet újság 1972. január 29-i számában „Híven, Becsülettel,

Vitézül” cím alatt Hamvas József hmtk. szds, csendőrbárát méltatta a csendőrség multját és háborús helytállását és beszámolt a helyi csendőrbál kedves történetéről.

A rk. és protestáns lelkészeink az összes torontói templomokban február 13-án megemlékeztek a csendőrség ünnepéről és halottairól.

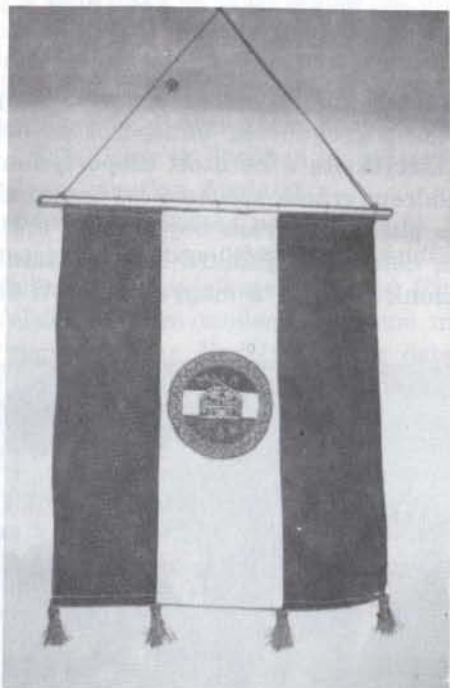
A MKCSBK központ kiértékelte a befutott csoportjelentéseket és megállapította, hogy a csendőremigráció szelleme az összeomlás után 26 évvel még töretlen, hívó és aktív, emigráns bajtársaink erkölcsileg, anyagiilag áldoznak iskoláinkra, nemzeti céljainkra és egyházainkra, a számarányokat tekintve emigrációnk élen jár a magyar nemzeti életben ma is.

Salzburgi csendőrnapi mise 1972-ben.

Torontói csendőrnapi

*Az emigráns laktanya kis zászlója a MKCSBK jelvénnel.
(Himezte és készítette Szathmáry Tünde B.A.)*

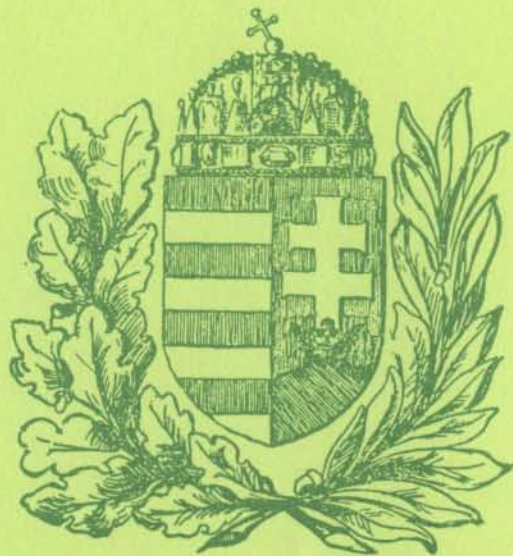

„M. Kir. Csendőrség” című könyvünk fedőlapját ez a kép díszíti.

LEGFRISSEBB HÍREK

1. A csendőr emigráció lelkes örömmel fogadta a megjelent „M. Kir. Csendőrség” c. könyvet.
2. Az elismerő levelek száza, pénzborítékok száza érkeznek dupla adománnyal!
3. Akik elfeledkeztek a könyv áráról, kérjük küldjék be, a költségeket ki kell fizetnünk!
4. Aki véletlenül könyvet vett s postán megegyet kapott, ne küldje vissza a kiadónak, hanem adja el baráti körében.
5. Még 100 példány maradt, rendeljünk példányokat, csináljunk könyvünkkel testületi igaz propagandát a kakastoll becsületéért!

Kiadó.

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!*

Amen.